

Mojžíšův příběh

Čítanka

Ex 1,15-22 (Plakát 1)

¹⁵Egyptský král řekl hebrejským porodním pomocnicím, z nichž jedna se jmenovala Šifra a druhá Pua: ¹⁶„Když budete Hebrejkám pomáhat při porodu a zjistíte, že je to chlapec, usmrťte ho, když to bude děvče, ať zůstane naživu!“ ¹⁷Ale porodní pomocnice se bály Boha, nejednaly podle rozkazu egyptského krále a nechávaly chlapce naživu. ¹⁸Egyptský král je zavolal a řekl jim: „Copak to děláte, že necháváte chlapce naživu?“ ¹⁹Porodní pomocnice odpověděly faraonovi: „Hebrejky nejsou jako egyptské ženy: Jsou tělesně silné a rodí dříve, než k nim přijde porodní pomocnice.“ ²⁰Bůh prokazoval porodním pomocnicím dobrodiní a lid se množil a byl velmi zdatný. ²¹Protože se porodní pomocnice bály Boha, dal jim potomstvo. ²²Ale faraon poručil všemu svému lidu: „Každého chlapce, který se narodí Hebrejům, hodte do Nilu, každé děvče však nechte naživu!“

Ex 2,1-10 (Plakát 2, 3)

¹Jeden muž z Leviho rodu si vzal za ženu Leviho dceru. ²Žena počala a porodila syna. Když viděla, jak je krásný, skrývala ho po tři měsíce. ³Poněvadž ho už dál tajit nemohla, obstarala pro něj košík z papyru, vymazala asfaltem a smolou, uložila do něho dítě a položila do rákosí u břehu Nilu. ⁴Jeho sestra se postavila opodál, aby viděla, co se s ním stane. ⁵Faraonova dcera sestoupila k Nilu, aby se v něm omyla, zatímco se její služebnice procházely po břehu. Když uviděla v rákosí košík, poslala svou služku, aby ho přinesla. ⁶Otevřela ho a uviděla dítě. Byl to plačící chlapec. Bylo jí ho líto a řekla: „To je nějaké hebrejské dítě!“ ⁷Jeho sestra řekla faraonově dceři: „Mám jít a zavolat ti kojnou z hebrejských žen, aby dítě pro tebe kojila?“ ⁸Faraonova dcera jí odpověděla: „Jdi!“ Děvče šlo a zavolalo matku dítěte. ⁹Faraonova dcera jí řekla: „Vezmi toto dítě a koj mi je a já ti za to zaplatím.“ Žena dítě vzala a kojila je. ¹⁰Když dítě odrostlo, přivedla je k faraonově dceři; ta je přijala za syna a dala mu jméno Mojžíš. Řekla: „Vytáhla jsem ho totiž z vody.“

Ex 2,11-15 (Plakát 4)

¹¹V té době, když Mojžíš dospěl, vyšel ke svým krajanům a viděl jejich útrapy. Uviděl, jak Egyptan bije Hebreje, jednoho z jeho krajanů. ¹²Rozhlédl se na všechny strany, a když nikoho neviděl, Egyptana zabil a zahrabal do písku. ¹³Druhého dne vyšel, a hle – dva hebrejští muži se spolu rvali. „Proč biješ svého druha?“ zeptal se toho, který jednal nespravedlivě. ¹⁴Ale ten mu odpověděl: „Kdo tě ustanovil za našeho vůdce a soudce? Chceš mě zabít, jako jsi zabil Egyptana?“ Mojžíš dostal strach a pomyslel si: „Přece se ta věc rozhlásila!“ ¹⁵Faraon se o této záležitosti doslechl a chtěl Mojžíše zabít, ale Mojžíš před faraonem utekl a usadil se v zemi Midjan; posadil se u jedné studny.

Ex 2,16-22 (Plakát 5, 5a)

¹⁶Midjanský kněz měl sedm dcer. Ty přišly, čerpaly vodu a plnily jí žlaby, aby napojily stádo svého otce. ¹⁷Objevili se však pastýři a odehnali je. Tu Mojžíš vstal, ujal se jich a napojil jejich stádo. ¹⁸Když přišly k svému otci Reuelovi, zeptal se jich: „Co se stalo, že dnes přicházíte tak brzo?“ ¹⁹Řekly mu: „Jeden Egyptan nás zachránil před pastýři. Dokonce nám i načerpal vodu a napojil stádo.“ ²⁰Zeptal se dcer: „Kde je? Proč jste ho tam nechaly? Zavolejte ho, ať něco pojí!“ ²¹A Mojžíš souhlasil s tím, že u něho zůstane. Reuel dal Mojžíšovi svou dceru Sipporu za ženu. ²²Porodila syna a Mojžíš mu dal jméno Geršom, protože řekl: „Jsem přistěhovalcem v cizí zemi.“

Ex 3,1-5 (Plakát 6)

¹Mojžíš pásł stádo svého tchána Jithra, midjanského kněze. Když vyhnal stádo za step, přišel k Boží hoře Choreb. ²Tu se mu zjevil Hospodinův anděl v plameni ohně, který šlehal ze středu keře. Mojžíš se díval, a hle – keř hořel plamenem, ale neshořel. ³Řekl si: „Půjdu se podívat na ten zvláštní jev, proč keř neshoří.“ ⁴Když Hospodin viděl, že se Mojžíš přichází podívat, zavolal z keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ A on odpověděl: „Tady jsem!“ ⁵Bůh řekl: „Nepřibližuj se sem, zuj si opánky z nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“

Ex 3,14-15 (Plakát 7)

¹⁴Bůh pravil Mojžíšovi: „Jsem, který jsem!“ A dodal: „Řekneš Izraelitům: ‘Jsem posílá mne k vám.’“ ¹⁵A ještě řekl Bůh Mojžíšovi: „Tak řekneš Izraelitům: ‘Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův, posílá mě k vám! To je moje jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení.’“

Ex 4,1-5 (Plakát 8)

¹Mojžíš se znova ujal slova a řekl: „A co když mi neuvěří a neuposlechnou mě, ale řeknou: ‘Hospodin se ti nezjevil!’?“ ²Hospodin se ho zeptal: „Co to máš v ruce?“ Odpověděl: „Hůl.“ ³Hospodin mu řekl: „Hod ji na zem!“ Mojžíš ji hodil na zem a stal se z ní had, takže Mojžíš před ním utekl. ⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku a chyť ho za ocas!“ Vztáhl ruku, chytil ho a v jeho dlani se z něho stala hůl: ⁵„To proto, aby uvěřili, že se ti zjevil Hospodin, Bůh jejich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův.“

Ex 4,6-7 (Plakát 9)

⁶Ještě mu řekl Hospodin: „Vlož ruku do záhybu šatu na prsou!“ Vložil ruku do záhybu šatu na prsou, potom ji odtamtud vytáhl, a hle – jeho ruka byla malomocná, bílá jako sníh. ⁷Potom mu poručil: „Vlož ruku znovu do záhybu pláště na prsou!“ Vložil ji tam, a když ji vytáhl, hle – byla jako ostatní tělo.

Ex 4,9 (Plakát 10)

⁹Jestliže však neuvěří ani těmito dvěma znamením a neuposlechnou tě, nabereš trochu vody z Nilu a vyleješ ji na suchou zem. Voda, kterou nabereš z Nilu, se změní na suché zemi v krev.

Ex 4,10-15 (Plakát 11)

¹⁰Mojžíš řekl Hospodinu: „Prosím, Pane, nebyl jsem předtím výmluvný, nejsem ani nyní, když mluvíš se svým služebníkem, protože mám těžkopádná ústa a těžkopádný jazyk.“ ¹¹Hospodin mu odpověděl: „Kdo dal člověku ústa? Kdo udělal němého nebo hluchého, vidícího nebo slepého? Zdali ne já, Hospodin?“ ¹²A nyní jdi a já budu s tvými ústy a poučím tě, co máš mluvit.“ ¹³Mojžíš však řekl: „Prosím, Pane, pošli si

někoho jiného.“ ¹⁴Hospodin se rozhněval na Mojžíše a řekl: „Copak nemáš bratra Árona z pokolení Levi? Vím, že je výmluvný. Hleď, jde ti naproti, uvidí tě a zaraduje se v srdci. ¹⁵Budeš s ním mluvit a vložíš má slova do jeho úst. Já budu s tvými ústy i s jeho ústy a poučím vás o tom, co máte dělat.“

Ex 4,18-20 (Plakát 12)

¹⁸Mojžíš odešel, vrátil se ke svému tchánu Jithrovi a řekl mu: „Půjdu a vrátím se ke svým bratrům v Egyptě, abych viděl, zda ještě žijí.“ Jithro řekl Mojžíšovi: „Jdi v pokoji.“ ¹⁹Hospodin řekl Mojžíšovi v Midjanu: „Jdi a vrať se do Egypta, neboť zemřeli všichni, kdo ti ukládali o život.“ ²⁰Mojžíš vzal svou ženu a své syny, posadil je na osla a vracel se do egyptské země. A v ruce měl hůl od Boha.

Ex 5,1-5 (Plakát 13)

¹Potom Mojžíš a Áron šli k faraonovi a řekli mu: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: ‘Propusť můj lid, ať slaví můj svátek na poušti.’“ ²Faraon odpověděl: „Kdo je Hospodin, že ho mám uposlechnout a propustit Izrael? Neznám Hospodina a Izraele nepropustím!“ ³Řekli: „Bůh Hebrejů se s námi setkal; dovol nám jít do pouště tři dny cesty a obětovat Hospodinu, našemu Bohu, aby nás snad nestihl morem nebo mečem.“ ⁴Egyptský král jim odpověděl: „Mojžíši a Árone, proč odvracíte lid od jeho práce? Vraťte se ke své práci!“ ⁵A faraon dodal: „Hleďte, teď je toho lidu v zemi až příliš. A vy mi jej chcete odvádět od pracovních povinností!“

Ex 5,6-23 (Plakát 14)

⁶A ještě v ten den faraon poručil dozorcům nad lidem a jejich zapisovatelům: ⁷„Nedávejte už těm lidem slámu k výrobě cihel jako dříve, ať sami jdou a slámu si sbírají. ⁸Uložte jim vyrobit stejný počet cihel, jako vyráběli dříve, nic jim neslevte! Jsou líní, a proto křičí: ‘Pojďme a obětujme našemu Bohu!’ ⁹Ať těžce pracují, nezdržují se a nestarají o hloupé řeči!“

¹⁰Dozorci nad lidem a zapisovatelé vyšli a řekli lidu: „Tak praví faraon: ‘Už vám nebudu dávat slámu. ¹¹Sami jděte a berte si slámu, kde ji najdete. Ale z vaší práce se nic neslev!’“ ¹²Lid se rozešel po celé egyptské

zemi, aby sbíral ze strnišť slámu. ¹³A dozorci je nutili: „Každý den splníte svou pracovní povinnost, jak tomu bylo dříve, když jste dostávali slámu!“

¹⁴Zapisovatelé z řad Izraelitů, které nad nimi ustanovili faraonovi dozorci, byli bití. Bylo jim vytýkáno: „Proč jste včera a dnes nevyrobili stejný počet cihel jako dosud?“

¹⁵Zapisovatelé z řad Izraelitů přišli tedy k faraonovi a stěžovali si: „Proč tak jednáš se svými služebníky? ¹⁶Tví služebníci už nedostávají slámu, a přesto se nám říká: ‘Vyrábějte cihly!’ Hle, tvoji služebníci jsou bití a tvůj lid je obviňován.“ ¹⁷Faraon jim odpověděl: „Jste líní, ano, jste líní! Proto říkáte: ‘Půjdeme a budeme obětovat Hospodinu!’ ¹⁸Hned jděte pracovat, slámu nedostanete, ale plný počet cihel musíte odvést!“

¹⁹Zapisovatelé z Izraelitů viděli, že se dostali do zlého postavení, neboť slyšeli: „Nic se vám nesleví z denního počtu vašich cihel!“ ²⁰Když vycházeli od faraona, potkali Mojžíše a Árona, kteří tam na ně čekali, ²¹a řekli jim: „Ať na vás Hospodin pohlédne a soudí: Zošklivili jste nás v očích faraonových i v očích jejich služebníků. Podali jste jim meč, aby nás pobili.“

²²Mojžíš se obrátil k Hospodinu a řekl: „Pane, proč dopouštíš zlo na tento lid? Proč jsi mě poslal? ²³Od té doby, kdy jsem šel k faraonovi, abych mluvil ve tvém jménu, jedná s tímto lidem ještě hůře. A ty jsi svůj lid vůbec nevysvobodil!“

Ex 7,8-13 (Plakát 15)

⁸Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: ⁹„Když vám faraon řekne: ‘Prokažte se znamením’, řekneš Áronovi: ‘Vezmi svou hůl a hod’ ji před faraona’, a stane se hadem!“ ¹⁰Tak přišli Mojžíš a Áron k faraonovi a udělali, jak poručil Hospodin: Áron hodil svou hůl před faraona a jeho služebníky a ta se změnila v hada. ¹¹Ale i faraon zavolal mudrce a kouzelníky a také tito egyptští čarodějové udělali svými kouzly totéž. ¹²Každý hodil svou hůl a ta se změnila v hada. Ale Áronova hůl jejich hole pohltila. ¹³Faraonovo srdce se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl.

Ex 7,14-25 (Plakát 16)

¹⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Faraonovo srdce je zatvrzelé, odmítá lid propustit. ¹⁵Jdi k faraonovi ráno; vyjde k vodě. Postav se proti němu na břehu řeky. Vezmeš do ruky hůl, která se proměnila v hada. ¹⁶Řekneš mu: Hospodin, Bůh Hebrejů, mě k tobě poslal se vzkazem: ‘Propusť můj lid, aby mi obětoval na poušti, a hle – až dosud jsi neposlechl.’ ¹⁷Tak praví Hospodin: Podle toho poznáš, že já jsem Hospodin: Holí, kterou mám v ruce, udeřím do vody v řece a ta se změní v krev. ¹⁸Ryby v řece leknou. Řeka bude tak zapáchat, že Egypťané nebudou moci pít její vodu.“

¹⁹Hospodin také poručil Mojžíšovi: „Řekni Áronovi: ‘Vezmi svou hůl a vztáhni ruku nad egyptské vody, nad jejich řeky, průplavy, bažiny a nad každou vodní nádrž.’ Promění se v krev a bude krev po celé egyptské zemi, i v dřevěných a kamenných nádobách.“

²⁰Mojžíš a Áron udělali tak, jak to Hospodin poručil: Áron zdvihl hůl a udeřil do vody v řece před očima faraona a všech jeho služebníků: všechna voda v řece se proměnila v krev. ²¹Všechny ryby v řece lekly a řeka zapáchala, takže Egypťané nemohli pít vodu z řeky a krev byla po celé egyptské zemi. ²²Ale egyptští kouzelníci udělali svými kouzly totéž; faraonovo srdce se zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. ²³Faraon se obrátil, odešel do svého domu a nevzal si to k srdci. ²⁴Všichni Egypťané kopali kolem řeky a hledali pitnou vodu, protože vodu z řeky pít nemohli. ²⁵A tak se naplnilo sedm dní od chvíle, kdy Hospodin zasáhl řeku.

Ex 7,26 - 8,11 (Plakát 17)

²⁶Hospodin řekl Mojžíšovi: „Jdi k faraonovi a řekni mu: Tak praví Hospodin: ‘Propusť můj lid, aby mi obětoval. ²⁷Jestli odepřeš ho propustit, zasáhnu celé tvé území žábami. ²⁸Řeka se bude hemžit žábami, vylezou z ní a vniknou do tvého paláce, do tvé ložnice, na tvé lůžko, do domů tvých služebníků a tvého lidu, do tvých pecí a do tvých díží. ²⁹Žáby polezou na tebe, na tvůj lid a na všechny tvé služebníky.’“

¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Áronovi: ‘Vztáhni svou ruku s holí nad řeky, nad nilská ramena a nad bažiny, vyved’ žáby na egyptskou zemi.’“ ²Áron vztáhl ruku nad egyptské vody, žáby vylezly a pokryly egyptskou zemi. ³Ale kouzelníci svým tajným uměním udělali totéž a přivedli žáby na egyptskou zemi.

⁴Ale faraon zavolal Mojžíše a Árona a řekl: „Proste Hospodina, aby mě i můj lid zbavil žab, a propustím lid, aby obětoval Hospodinu.“ ⁵Mojžíš řekl faraonovi. „Urči mi laskavě, kdy mám prosit za tebe, za tvé služebníky a za tvůj lid, abyste byli ty i tvůj dům zbaveni žab. Ty zůstanou jen v Nilu.“ ⁶Faraon odpověděl: „Zítra.“ Mojžíš řekl: „Stane se podle tvého slova, abys poznal, že nikdo není jako Hospodin, náš Bůh. ⁷Budeš zbaven ty, tvé paláce, tvoji služebníci i tvůj lid žab, zůstanou jen v Nilu.“

⁸Když Mojžíš a Áron vyšli od faraona, Mojžíš prosebně volal k Hospodinu kvůli žábám, kterými stihl faraona. ⁹Hospodin splnil Mojžíšovu prosbu a žáby v domech, nádvořích i polích pošly. ¹⁰Nakupili je na hromady, takže zápach naplnil zemi. ¹¹Faraon viděl, že nastala úleva, zatvrdil své srdce a nevyslyšel je, jak Hospodin předpověděl.

Ex 8,12-15 (Plakát 18)

¹²Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Áronovi: ‘Vztáhni svou hůl a udeř do prachu země.’ A změní se v komáry po celé egyptské zemi.“ ¹³Udělali tak. Áron vztáhl ruku s holí a udeřil do prachu země. Komáři byli na lidech i zvířatech. Všechny prach země se změnil v komáry po celé egyptské zemi.

¹⁴Také čarodějové se pokoušeli svými kouzly vyvést komáry, ale nezdařilo se jim to. Komáři byli na lidech i na zvířatech. ¹⁵Čarodějové řekli faraonovi: „Je to Boží prst!“ Ale faraonovo srdce se zatvrdilo a nevyslyšel je, jak předpověděl Hospodin.

Ex 8,16-28 (Plakát 19)

¹⁶Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vstaň časně ráno a předstup před faraona, až vyjde k vodě. Řekneš mu: Tak praví Hospodin: ‘Propusť můj lid, aby mi obětoval! ¹⁷Jestliže nepropustíš můj lid, pošlu na tebe, na tvé služebníky, na tvůj lid a na tvé paláce mouchy. Domy Egyptanů i půda, na které žijí, budou plné much. ¹⁸V ten den oddělím zemi Gošen, kde přebývá můj lid, aby tam mouchy nebyly, a tak poznáš, že já, Hospodin, jsem uprostřed země. ¹⁹Oddělím svůj lid od lidu tvého. Zítra se to znamení stane.’“

²⁰A Hospodin tak učinil. Dotěrné mouchy napadly faraonův palác, domy jeho služebníků a celý Egypt. Země utrpěla od much velkou škodu.

²¹Faraon zavolal Mojžíše a Árona a řekl: „Jděte a obětujte svému Bohu tady v zemi!“ ²²Mojžíš odpověděl: „To nemůžeme udělat; neboť přinášíme Hospodinu, našemu Bohu, obětní zvířata a to je u Egyptanů ohavné. Copak nás Egyptané neukamenují, když budeme před nimi přinášet oběti, které oni mají v ohavnosti?“ ²³Musíme jít cestou tří dnů do pouště a budeme obětovat Hospodinu, našemu Bohu, jak nám poručil.“ ²⁴Faraon řekl: „Propustím vás a budete obětovat Hospodinu, svému Bohu; jen se nevzdalujte daleko a prostě za mě.“ ²⁵Mojžíš odpověděl: „Až vyjdu od tebe, budu prosit Hospodina a zítra odežene mouchy od faraona, od jeho služebníků a od jeho lidu. Jen ať nás faraon znovu neoklame, že by nepropustil lid, aby obětoval Hospodinu.“ ²⁶Když Mojžíš vyšel od faraona, prosil Hospodina ²⁷a ten splnil jeho prosbu: zahnal mouchy od faraona, jeho služebníků a jeho lidu, takže nezůstala ani jedna. ²⁸Ale faraon zatvrdil své srdce i tentokrát a lid nepropustil.

Ex 9,1-7 (Plakát 20)

¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Jdi k faraonovi a řekni mu: Tak praví Hospodin, Bůh Hebrejů: ‘Propuť můj lid, aby mi obětoval. ²Neboť jestliže odmítneš a ještě je zadržíš, ³hle – Hospodinova ruka postihne tvá stáda, která jsou na poli, koně, osly, velbloudy, skot a brav velmi těžkým morem. ⁴Hospodin rozliší mezi stády Izraelitů a stády Egyptanů a z toho, co patří Izraelitům, nezahyne nic. ⁵Hospodin určil čas: zítra to na zemi Hospodin způsobí.’“ ⁶Druhého dne to Hospodin způsobil: zahynula všechna zvířata Egyptanů, ale ze zvířat Izraelitů nezahynul ani jeden kus. ⁷Faraon si to dal zjistit: ani jedno ze zvířat Izraelitů nezahynulo. A přece se faraonovo srdce zatvrdilo a lid nepropustil.

Ex 9,8-12 (Plakát 21)

⁸Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: „Vezměte si plné hrsti sazí z pece a Mojžíš ať je rozpráší před faraonem do vzduchu. ⁹Snesou se jako prach po celé egyptské zemi: na lidech i na dobytku budou vředy a hnisající puchýře na celé egyptské zemi.“ ¹⁰Vzali tedy saze z pece, předstoupili před faraona a Mojžíš je před faraonem rozprášil do vzduchu: na lidech i na dobytku byly vředy a hnisající neštovice. ¹¹Čarodějové se nemohli objevit před Mojžíšem,

protože i na nich byly vředy i na všech Egyptřanech. ¹²Hospodin zatvrdil faraonovo srdce, takže je neposlechl, jak Hospodin Mojžíšovi předpověděl.

Ex 9,13-35 (Plakát 22)

¹³Hospodin řekl Mojžíšovi: „Časně ráno vstaň, předstup před faraona a řekni mu: Tak praví Hospodin, Bůh Hebrejů: ‘Propusť můj lid, aby mi obětoval. ¹⁴Neboť tentokrát pošlu všechny své rány na tebe samého, na tvé služebníky i na tvůj lid, aby poznal, že není nikdo jako já na celé zemi. ¹⁵Kdybych byl vztáhl svou ruku a zasáhl tebe a tvůj lid morem, byl bys vyhlazen ze země. ¹⁶Ale proto jsem tě nechal naživu, abych na tobě ukázal svou sílu a aby se vypravovalo o mém jménu po celé zemi. ¹⁷Ještě zadržuješ můj lid a nechceš ho propustit? ¹⁸Hle, zítra v tento čas sešlu jako déšť veliké krupobití, jaké nebylo v Egyptě ode dne jeho vzniku až dodnes. ¹⁹Nyní tedy den odvést do bezpečí svá stáda a všechno, co máš na poli, neboť na všechny lidi a na dobytek, který se nachází na poli a nebude shromážděn pod střechu, spadne krupobití a oni zahynou.’“ ²⁰Kdo se z faraonových služebníků bál Hospodinovy hrozby, zahnal své otroky a své stádo pod střechu, ²¹kdo však nedbal na Hospodinovo slovo, nechal své otroky a své stádo na poli.

²²Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku k nebi: ať je krupobití po celé egyptské zemi na lidech, dobytku a na veškeré polní zeleni po egyptské zemi.“ ²³Mojžíš vztáhl svou hůl k nebi a Hospodin seslal hromy, krupobití a šlehaající blesky na zem, Hospodin seslal jak déšť krupobití na egyptskou zemi. ²⁴Nastalo krupobití a uprostřed krupobití šlehaly blesky: něco tak hrozného nebylo po celé egyptské zemi od té doby, kdy na ní ten národ vznikl. ²⁵Krupobití potlouklo na celé egyptské zemi všechno, co bylo na poli, od lidí až po dobytek; krupobití utlouklo všechny polní rostliny a zpolámalo všechno stromoví na poli. ²⁶Jenom v zemi Gošen, kde přebývali Izraelité, krupobití nebylo.

²⁷Faraon dal zavolat Mojžíše i Árona a řekl jim: „Tentokrát jsem zhřešil, Hospodin je spravedlivý, já a můj lid jsme vinni. ²⁸Proste Hospodina, aby přestaly Boží hromy a krupobití, a já vás propustím; už tady dál nemusíte zůstat.“ ²⁹Mojžíš mu odpověděl: „Jak vyjdu z města, vztáhnu své dlaně k Hospodinu: hromy přestanou a ani krupobití už nebude, abys poznal, že země patří Hospodinu. ³⁰Vím však, že ty a tvoji

služebníci se ještě Hospodina Boha nebojíte.“ ³¹Len a ječmen byly potlučeny, protože ječmen už nasadil na klad a len na květ. ³²Ale pšenice a špalda potlučeny nebyly, protože jsou pozdější.

³³Mojžíš vyšel od faraona z města, vztáhl dlaně k Hospodinu, a přestaly hromy i krupobití a déšť už nezaplavoval zemi. ³⁴Když však faraon viděl, že přestal déšť, krupobití a hromy, zůstal ve svém hříchu dál. Zatvrdil své srdce, on i jeho služebníci. ³⁵Faraonovo srdce bylo neoblomné a Izraelity nepropustil, jak Hospodin skrze Mojžíše předpověděl.

Ex 10,1-20 (Plakát 23)

¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Jdi k faraonovi, neboť já jsem zatvrdil jeho srdce a srdce jeho služebníků, abych uprostřed nich mohl vykonat tato svá znamení ²a ty abys mohl svému synu a svým vnukům vyprávět, kolikrát jsem pokořil Egyptany a jaká znamení jsem u nich způsobil. Potom poznáte, že já jsem Hospodin.“

³Mojžíš a Áron přišli tedy k faraonovi a řekli mu: „Tak praví Hospodin, Bůh Hebrejů: ‘Jak dlouho budeš odpírat se mi podvolit? Propusť můj lid, aby mi obětoval. ⁴Jestliže však odepřeš můj lid propustit, přivolám zítra na tvé území kobylinky. ⁵Pokryjí povrch země tak, že z ní nebude nic vidět, a sežerou, co vyvázlo, co vám zbylo po krupobití, ožerou všechny stromy, které rostou na vašem poli. ⁶Naplní tvoje domy i domy všech tvých služebníků i domy všech Egyptanů. Něco podobného neviděli tvoji otcové a tvoji předkové od té doby, kdy se objevili na zemi, až do tohoto dne.’“ Pak se Mojžíš obrátil a odešel od faraona.

⁷Služebníci řekli faraonovi: „Jak dlouho nám bude tenhle člověk přinášet jen neštěstí? Propusť ty muže, aby obětovali Hospodinu, svému Bohu. Copak nevidíš, že Egypt hyne?“ ⁸Mojžíše a Árona zavolali zpět k faraonovi, který jim řekl: „Jděte, obětujte Hospodinu, svému Bohu. Kterí z vás mají jít?“ ⁹Mojžíš odpověděl: „Půjdeme s dětmi i starci, se syny i dcerami, s bravem i skotem, protože máme slavit Hospodinův svátek.“ ¹⁰Faraon jim řekl: „Ať je Hospodin s vámi tak, jako bych já dovolil propustit vás i vaše děti! Není pochyb, že zamýšlíte zlé věci. ¹¹Nestane se tak: Jděte jen vy muži a obětujte Hospodinu. Vždyť to jste si žádali!“ A vyhnali je od faraona.

¹²Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad egyptskou zemi, aby přilétly kobylinky, spustily se na ni a sežraly všechnu zeleň země, vše, co

zbylo po krupobití.“ ¹³Mojžíš vztáhl hůl nad egyptskou zemi. Hospodin přivál na zemi žhavý vítr, vanoucí po celý ten den a po celou noc. Když nastalo ráno, žhavý vítr přinesl kobylky. ¹⁴Ty se spustily na celou egyptskou zemi, v ohromném množství se snesly na celé egyptské území; tolik kobylek tam nebylo nikdy předtím ani potom. ¹⁵Přikryly povrch celé země, takže zcela ztemněla. Sežraly všechny polní rostliny a všechno ovoce na stromech, které zbylo po krupobití; na stromech a na polních rostlinách nezbylo po celé egyptské zemi vůbec nic zeleného.

¹⁶Faraon rychle povolal Mojžíše a Árona a řekl jim: „Zhřešil jsem proti Hospodinu, vašemu Bohu, i proti vám. ¹⁷Ještě tentokrát mi odpusťte hřích a prostě Hospodina, svého Boha, aby mě zbavil tohoto smrtelného nebezpečí.“ ¹⁸Mojžíš vyšel od faraona a modlil se k Hospodinu. ¹⁹Ten obrátil vítr na velmi prudký západní, který odnesl kobylky a vrhl je do Rákosového moře; na celém egyptském území nezůstala ani jedna kobylka. ²⁰Avšak Hospodin zatvrdil faraonovo srdce a on Izraelity nepropustil.

Ex 10,21-29 (Plakát 24)

²¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku k nebi, aby nastala v egyptské zemi tma tak hustá, že ji bude možné hmatat!“ ²²Mojžíš vztáhl ruku k nebi a nastala hluboká temnota v celé egyptské zemi po tři dny. ²³Jeden druhého neviděl a nikdo se nemohl po tři dny hnout ze svého místa, ale všichni Izraelité měli tam, kde přebývali, světlo.

²⁴Faraon zavolal Mojžíše a Árona a řekl jim: „Jděte a oběťujte Hospodinu. Jenom váš brav a skot zde zůstane; i vaše děti mohou jít s vámi.“ ²⁵Mojžíš odpověděl: „I kdybys dal do našich rukou oběti a celopaly, abychom je obětovali Hospodinu, našemu Bohu, ²⁶přece i naše stáda půjdou s námi, ani kopyto tu nezůstane, protože z nich vezmeme a budeme obětovat Hospodinu, našemu Bohu. My sami nevíme, co budeme obětovat Hospodinu, dokud nepřijdeme na to místo.“

²⁷Ale Hospodin zatvrdil faraonovo srdce a on je nechtěl propustit.

²⁸Faraon zvolal: „Jdi pryč ode mě! Chraň se znovu vidět moji tvář! V ten den kdy ji uvidíš, zemřeš!“ ²⁹Mojžíš odpověděl: „Stane se tak, jak jsi řekl: tvoji tvář už neuvidím!“

Ex 11,4-8 (Plakát 25)

⁴Mojžíš řekl ještě faraonovi: „Tak praví Hospodin: ‘Uprostřed noci projdu Egyptem; ⁵každý prvorozenec v egyptské zemi zemře, od prvorozence faraonova, který má sedět na jeho trůnu, až po prvorozence služky, která mele u mlýnku, i všechno prvorozené z dobytka. ⁶Po celé egyptské zemi nastane veliký křik, jaký ještě nebyl a jaký už nebude. ⁷Ale u Izraelitů nezaštekne pes ani na člověka, ani na dobytek, abyste poznali, že Hospodin podivuhodně rozlišuje mezi Egyptany a Izraelity. ⁸Pak sestoupí všichni tito tvoji služebníci ke mně a pokloní se mi s prosbou: Vyjdi ty a všechn lid, který jde za tebou. Potom vyjdu!’“
A Mojžíš vyšel od faraona s rozhněvanou tváří.

Ex 12,1-14 (Plakát 26)

¹Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi: ²„Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců; bude to pro vás první měsíc v roce. ³Řekněte celému společenství Izraele: Desátého dne tohoto měsíce ať si každý opatří beránka pro rodinu, beránka pro dům. ⁴Je-li však rodina tak malá, že beránka sníst nestačí, ať si vezme ze sousedství, které je tomu domu nejbližší, tolik osob do počtu, kolik stačí beránka sníst. ⁵Beránek ať je bez vady, starý jeden rok, sameček. Můžete ho vzít z jehňat nebo kůzlat. ⁶Uchováte ho až do čtrnáctého dne tohoto měsíce, kdy ho k večeru zabije celé shromážděné společenství Izraele. ⁷Pak ať vezmou trochu jeho krve a pomažou jí obě veřeje i příčný trám nad nimi v domech kdo ho budou jíst. ⁸Ať jedí maso tu noc, ať ho jedí pečené na ohni s nekvašenými chleby a hořkými bylinami. ⁹Nesmíte ho jíst za syrova nebo uvařeného ve vodě, ale jen upečeného v ohni, i hlavu s nožkami a vnitřnostmi. ¹⁰Nic z něho nenecháte na ráno. Co by z něho zbylo do rána, spalte v ohni. ¹¹Budete ho pak jíst takto: Mějte přepásaná bedra, obuv na nohou a hůl v ruce a jezte ve spěchu. Neboť je to Hospodinův svátek velikonočního beránka. ¹²Oné noci projdu egyptskou zemí a pobiji všechno prvorozené v egyptské zemi jak u lidí, tak u dobytka. Nade všemi egyptskými bohy vykonám soud. Já, Hospodin. ¹³Pro vás však bude krev beránka sloužit jako znamení na domech, v nichž přebýváte. Když uvidím krev, přejdu vás, a tak uniknete ničící ráně, až budu bít egyptskou zemi.

¹⁴Tento den si uchováte jako památný a budete ho slavit jako Hospodinův svátek. Budete ho slavit po všechny svá pokolení jako věčné ustanovení.

Ex 12,21-23 (Plakát 27)

²¹Mojžíš svolal všechny přední muže Izraele a řekl jim: „Jděte si vzít z bravu pro každou rodinu a zabijte velikonočního beránka. ²²Vezmete svazek yzopu, namočíte ho do misky s krví a pomažete krví z misky hořejší břevno a obě veřeje. Nikdo z vás nevyjde až do rána z dveří svého domu. ²³Hospodin bude procházet, aby bil Egyptany, a když uvidí krev na břevnu a obou veřejích, přejde Hospodin vchod a nedovolí, aby Zhoubce vešel do vašich domů a tam pobíjel.

Ex 12,37-38 (Plakát 28)

³⁷Izraelité se dali na cestu z Raamsesu směrem na Sukkot. Bylo jich šest set tisíc pěších mužů, kromě jejich rodin. ³⁸Táhl s nimi početný zástup Neizraelitů a početná stáda bravu a skotu.

Ex 13,19 (Plakát 29)

¹⁹Mojžíš vzal s sebou Josefovy kosti, neboť on zavázal Izraelity přísahou: „Bůh se vás ujme, proto vynesete s sebou odtud mé kosti.“

Ex 13,20-22 (Plakát 30, 31)

²⁰Odtáhli ze Sukkot a utábořili se v Etamu na kraji pouště. ²¹Hospodin šel před nimi ve dne v oblakovém sloupu, aby jim ukazoval cestu, a v noci v sloupu ohnivém, aby jim svítil – a tak mohli jít ve dne i v noci. ²²A nikdy před lidem nezmizel oblakový sloup ve dne, ani sloup ohnivý v noci.

Ex 14,15-29 (Plakát 32)

¹⁵Hospodin řekl Mojžíšovi: „Co ke mně voláš? Poruč Izraelitům, ať táhnou dál! ¹⁶A ty zdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozděl je, aby Izraelité mohli jít středem moře po souši. ¹⁷A já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Ukážu svou moc na faraonovi, na celém jeho vojsku, na jeho vozech a jezdcích, ¹⁸aby Egyptané poznali, že

já jsem Hospodin, až zjevím svou slávu na faraonovi, na jeho vozech a jezdcích.“

¹⁹Boží anděl, který kráčet před táborem Izraelitů, změnil místo a šel za nimi. Také oblakový sloup změnil místo a položil se za ně. ²⁰Dostal se mezi tábor Egyptanů a tábor Izraelitů. Jedněm byl mlžnou tmou, druhým osvětloval noc, takže po celou noc se jedni nepřiblížili k druhým. ²¹Mojžíš vztáhl ruku nad moře a Hospodin hnál moře prudkým východním větrem po celou noc zpět a moře vysušil. Vody se rozdělily. ²²Izraelité šli středem moře po souši a vody jim stály jako zeď po pravici i po levici. ²³Egyptané je pronásledovali. Všichni faraonovi koně, jeho vozy a jezdci šli za nimi středem moře.

²⁴Když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin z ohnivého a oblakového sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich táboře; ²⁵zadrhl jim kola u vozů, takže mohli pokračovat v jízdě jen s velkými obtížemi. Proto Egyptané řekli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti Egyptu!“

²⁶Hospodin nařídil Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptany, na jejich vozy i jezdce!“ ²⁷Když tedy Mojžíš vztáhl ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egyptané utíkali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. ²⁸Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraonovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře. Nezbyl z nich ani jeden. ²⁹Izraelité však prošli středem moře po souši a voda jim stála po pravici i po levici jako zeď.

Ex 15,1-18 (Plakát 33)

¹Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu: „Zazpívejte Hospodinu, neboť slavně prokázal svou vznešenost, koně i jezdce smetl do moře. ²Hospodin je má síla a statečnost, stal se mou spásou. On je můj Bůh, budu ho chválit; je to Bůh mého otce, budu ho vyvyšovat! ³Hospodin je bojovník, Hospodin je jeho jméno. ⁴Faraonovy vozy a vojsko smetl do moře, výkvět jeho reků se utopil v Rákosovém moři. ⁵Hlubiny je přikryly, klesli do propasti jako kámen. ⁶Tvá pravice, Hospodine, ukazuje moc a sílu, tvá pravice, Hospodine, drtí nepřítelé. ⁷V plnosti své slávy jsi zničil své protivníky; seslal jsi svůj hněv, který je pohltil jak slámu. ⁸Dechem tvého chřípí se nakupily vody, jako hráz se vztyčily proudící vlny, příboje ztuhly uprostřed moře. ⁹Nepřítel řekl:

‘Budu je pronásledovat a dostihnu je; rozdělím kořist, nasytí se jí má žádostivost; vytasím svůj meč, má ruka si je podrobí!’ ¹⁰Tu zavál tvůj dech a přikrylo je moře; potopili se jak olovo v rozbouřených vodách. ¹¹Kdo je ti podobný mezi bohy, Hospodine? Kdo je ti podobný, velkolepý ve svatosti, strašný ve slavných činech, konající divy? ¹²Vztáhl jsi pravici a pohltila je země. ¹³Ve svém milosrdenství jsi vedl lid, který jsi vykoupil, nesl jsi ho svou silou do svého svatého příbytku. ¹⁴Slyšely o tom národy a zděsily se, úzkost sevřela obyvatele pelištejské země. ¹⁵Tehdy se polekali edomští vůdcové, zmocnil se strach moabských velmožů, strnuli všichni usedlíci v Kanaánu. ¹⁶Bázeň a úžas na ně padl; tíhou tvého ramene ztuhli jako kámen, dokud nepřejde tvůj lid, Hospodine, dokud nepřejde lid, který sis získal. ¹⁷Přivedeš jej a zasadíš na hoře svého dědictví, na místě, kde sis, Hospodine, zbudoval své sídlo, ve svatyni, Pane, kterou vystavěly tvé ruce. ¹⁸Hospodin bude kralovat navěky a navždy!“

Ex 15,20-21 (Plakát 34)

²⁰Prorokyně Mirjam, Áronova sestra, vzala do ruky bubínek; na ní vyšly všechny ženy s bubínky v tanečním reji ²¹a ona jim předzpěvovala: „Zpívejte Hospodinu, neboť slavně prokázal svou vznešenost, koně i jezdce svrhl do moře!“

Ex 15,22 (Plakát 35)

²²Mojžíš vyvedl Izraelity od Rákosového moře a vyšli na poušť Šur; šli tři dny pouští, ale vodu nenalezli.

Ex 15,23-26 (Plakát 36)

²³Přišli do Mary, ale z Mary vodu pít nemohli, protože byla hořká. Nazvali ji proto Mara. ²⁴Lid reptal proti Mojžíšovi: „Co budeme pít?“ ²⁵On volal k Hospodinu a Hospodin mu ukázal kus dřeva; hodil jej do vody a voda zesládla. Hospodin tam dal lidu zákon a příkaz a podrobil ho tam zkoušce. ²⁶Řekl: „Uposlechněš-li hlas Hospodina, svého Boha, a budeš-li dělat, co je v jeho očích správné, poslouchat jeho příkazy a zachovávat všechny jeho předpisy, nepostihnu tě žádnou nemocí, kterou jsem postihl Egypťany, neboť já jsem Hospodin, který tě uzdravuje.“

Ex 16,2-8 (Plakát 37)

²A celé společenství Izraelitů reptalo na poušti proti Mojžíšovi a Áronovi. ³Izraelité jim řekli: „Kéž bychom byli zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsme sedávali u hrnců masa a jedli chléb do sytosti. Vždyť vy jste nás vyvedli na tuto poušť, abyste zahubili celé shromáždění hladem!“

⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Hle, jako déšť vám sešlu chléb z nebe. Lidé vyjdou a každý den si nasbírají denní dávku. Chci je zkoušet, zda budou jednat podle mého zákona, nebo ne. ⁵Když šestého dne připraví to, co přinesou, bude to dvojnásobek toho, co nasbírají každý den.“

⁶Mojžíš a Áron řekli všem Izraelitům: „Večer poznáte, že vás vyvedl z egyptské země Hospodin, ⁷a ráno uvidíte Hospodinovu slávu. Neboť Hospodin slyšel, že proti němu reptáte. Co jsme my, že proti nám reptáte?“

⁸A Mojžíš dodal: „Hospodin vám dá večer maso k jídlu a ráno chléb do sytosti, protože Hospodin slyšel, že proti němu reptáte. Neboť co jsme my? Vaše reptání není proti nám, ale proti Hospodinu.“

Ex 16,11-13a (Plakát 38)

¹¹Hospodin řekl Mojžíšovi: ¹²„Slyšel jsem reptání Izraelitů. Řekni jim toto: ‘K večeru budete jíst maso a zrána se nasytíte chlebem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh.’“ ^{13a}Když nastal večer, přiletěly křepelky a pokryly celý tábor.

Ex 16,13b-18 (Plakát 39)

^{13b}Zrána padla kolem tábora rosa. ¹⁴Pokrývka z rosy se rozplynula, a hle – na povrchu pouště bylo cosi drobného, šupinatého, jemného jako jíní na zemi. ¹⁵Když to Izraelité viděli, ptali se navzájem: „Man hu“, neboť nevěděli, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám Hospodin dává k jídlu. ¹⁶To je ustanovení, které Hospodin přikázal: ‘Každý ať si ho nasbírá, kolik stačí k najedení: omer na hlavu podle počtu jednotlivců, každý ať vezme podle toho, kolik je vás ve stanu.’“ ¹⁷Izraelité tak udělali a nasbírali jeden víc a druhý méně. ¹⁸Pak měřili podle omeru: kdo nasbíral víc, tomu nepřebývalo, a ten, kdo nasbíral méně, neměl nedostatek, každý nasbíral, kolik mohl sníst.

Ex 16,19-20 (Plakát 40)

¹⁹Mojžíš jim řekl: „Nikdo ať z toho nic nenechává na ráno!“ ²⁰Ale oni Mojžíše neposlechli. Někteří si nechali něco z toho na ráno: zčervivělo to a zapáchalo. Mojžíš se na ně rozhněval.

Ex 16,31-35 (Plakát 41)

³¹Izraelův dům nazval chléb manou: byl bílý jako zrno koriandru a chutnal jako medový koláč. ³²Mojžíš řekl: „Toto nařídil Hospodin: ‘Naplňte manou omer a uschovejte ho pro svá pokolení, aby viděla chléb, kterým jsem vás živil na poušti, když jsem vás vyvedl z egyptské země.’“ ³³Mojžíš řekl Áronovi: „Vezmi jednu nádobu a nasyp tam plný omer many a ulož to před Hospodinem, aby to bylo uchováno pro vaše pokolení.“ ³⁴Jak Hospodin Mojžíšovi přikázal, uložil to Áron před archou svědectví, aby to bylo uchováno.

³⁵Izraelité jedli manu čtyřicet let, dokud nepřišli do země, kde měli bydlet; jedli manu, dokud nepřišli na hranice kanaánské země.

Ex 17,1-3 (Plakát 42)

¹Celé společenství Izraelitů táhlo z pouště Sin na Hospodinův rozkaz od stanoviště ke stanovišti a utábořilo se v Refidimu. Nebyla tam voda, aby se lidé napili. ²Hádali se s Mojžíšem a řekli: „Dej nám vodu, ať se napijeme!“ Mojžíš jim řekl: „Proč se se mnou hádáte a proč pokoušíte Hospodina?“ ³Lid tam tehdy žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Řekli: „Pročpak jsi nás vyvedl z Egypta? Abys zahubil nás, naše děti a náš dobytek žízni?“

Ex 17,4-7 (Plakát 43)

⁴Mojžíš volal k Hospodinu: „Co mám dělat s tímto lidem? Ještě trochu a ukamenují mě!“ ⁵Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vyjdi před lid v doprovodu několika starších z Izraele, vezmi si do ruky hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, a jdi! ⁶Hle, já tam budu stát před tebou na skále na Chorebu, udeříš do skály, vytryskne z ní voda a lid se napije.“ Mojžíš tak udělal před očima izraelských starších. ⁷Nazval pak jméno toho místa Massa a Meriba kvůli hádce Izraelitů a kvůli tomu, že pokoušeli Hospodina, když říkali: „Je Hospodin uprostřed nás, nebo ne?“

Ex 17,8-16 (Plakát 44)

⁸Tu přitáhl Amalek a bojoval s Izraelem v Refidimu. ⁹Mojžíš řekl Jozuovi: „Vyber si muže a zítra vyjdi bojovat s Amalekem, já se zatím postavím na vrchol pahorku s Boží holí v ruce.“ ¹⁰Jozue vykonal, co mu rozkázal Mojžíš, a bojoval s Amalekem. Mojžíš, Áron a Chur však vystoupili na vrchol pahorku. ¹¹Když Mojžíš měl zdvižené ruce, vítězil Izrael, když ruce spouštěl, vítězil Amalek. ¹²Ruce Mojžíšovy se však unavily: vzali tedy kámen, položili pod něho a on se na něj posadil. Áron a Chur podpírali jeho ruce, každý z jedné strany, takže jeho ruce zůstaly pevné až do západu slunce. ¹³Jozue porazil ostrým mečem Amaleka a jeho lid. ¹⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Napiš to na památku do knihy a předej Jozuovi, že zpod nebe vyhladím vzpomínku na Amaleka.“ ¹⁵Mojžíš vystavěl oltář a dal mu jméno: „Hospodin je má zástava.“ ¹⁶A řekl: „Protože se ruka zdvihla proti Hospodinovu trůnu, Hospodin povede válku proti Amalekovi od pokolení do pokolení.“

Ex 18 (Plakát 45)

¹Mojžíšův tchán Jithro, midjanský kněz, uslyšel všechno, co učinil Bůh Mojžíšovi a svému izraelskému lidu, že Hospodin vyvedl Izrael z Egypta. ²Jithro, Mojžíšův tchán, vzal Sipporu, Mojžíšovu ženu, kterou Mojžíš propustil, ³a dva její syna: jeden se jmenoval Geršom, protože Mojžíš řekl: „Byl jsem přistěhovalcem v cizí zemi.“ ⁴Druhý se jmenoval Eliezer, neboť Mojžíš řekl: „Bůh mého otce je mou pomocí a vysvobodil mě od faraonova meče.“ ⁵Mojžíšův tchán Jithro a jeho synové i jeho žena přišli k Mojžíšovi na poušť, kde tábořil u Boží hory. ⁶Vzkázal Mojžíšovi: „Jsem tvůj tchán Jithro, přišel jsem k tobě s tvou ženou spolu s jejími dvěma syny.“

⁷Mojžíš vyšel vstříc svému tchánovi, poklonil se mu a políbil ho; popřáli si navzájem pokoj a vešli do stanu. ⁸Mojžíš vyprávěl svému tchánovi všechno, co Hospodin kvůli Izraeli učinil faraonovi a Egyptanům, všechno trápení, které je potkalo na cestě, a že je Hospodin vysvobodil. ⁹Jithro se zaradoval kvůli všemu dobrodiní, které způsobil Hospodin Izraeli, když je vysvobodil z ruky Egyptanů. ¹⁰A Jithro řekl: „Buď požehnán Hospodin, který vás vysvobodil z ruky Egyptanů a z ruky faraonovy. ¹¹Nyní poznávám, že Hospodin je větší než všichni bohové tím, že vysvobodil lid z ruky Egyptanů, kteří vůči němu jednali zpupně.“ ¹²Jithro, Mojžíšův tchán, přinesl Bohu celopaly a oběti. Přišel

Áron a všichni izraelští starší, aby s Mojžíšovým tchánem pojedli před Bohem.

¹³Nazítří Mojžíš zasedl, aby soudil lid; lid stál před Mojžíšem od rána do večera. ¹⁴Když Mojžíšův tchán viděl všechno, co Mojžíš pro lidi dělal, řekl: „Jak to jednáš s lidmi? Proč sedíš sám a všechen lid čeká od rána do večera?“ ¹⁵Mojžíš odpověděl tchánovi: „Lidé ke mně přicházejí, aby se dotazovali Boha. ¹⁶Jestliže mají nějakou záležitost, přicházejí ke mně, abych je rozsuzoval, a já jim oznamuji Boží ustanovení a zákony.“ ¹⁷Ale Mojžíšův tchán řekl: „Není dobré, co děláš! ¹⁸Vysiluješ sebe i tento lid, který je s tebou, neboť se vyčerpáváš a nemůžeš to zastat sám. ¹⁹Jen mě poslechni a poradím ti a Bůh bude s tebou. Zastupuj lid před Bohem a přednášej Bohu jejich záležitosti.

²⁰Vysvětluj jim ustanovení a zákony a poučuj je o cestě, kterou mají jít, a o skutcích, které mají konat. ²¹Ale vyhlédni si mezi veškerým lidem muže schopné, bohabojné, důvěryhodné, kteří se nedají podplatit. Ustanov je za náčelníky nad tisíci, nad sty, nad padesáti a nad deseti. ²²Ti ať stále vyřizují záležitosti lidí. Všechno důležité ať předkládají tobě a všechno obyčejné ať vyřizují sami; tak si ulehčíš, když ponesou zodpovědnost s tebou. ²³Když to uděláš, splníš Boží rozkaz, zvládneš to a také všichni lidé se budou spokojeně vracet domů.“

²⁴Mojžíš poslechl svého tchána a učinil všechno, co mu řekl. ²⁵Vybral si z celého Izraele schopné muže a ustanovil je za představené nad lidem, za náčelníky nad tisíci, nad sty, nad padesáti a nad deseti. ²⁶Ti stále vyřizovali běžné záležitosti lidí. Obtížnější záležitosti předkládali Mojžíšovi a sami rozhodovali jen v obyčejných.

²⁷Mojžíš se rozloučil se svým tchánem a ten šel do své země.

Ex 19,1-12 (Plakát 46)

¹Třetího měsíce po svém odchodu z egyptské země, toho dne přišli Izraelité na Sinajskou poušť. ²Odešli z Refidimu, přišli na Sinajskou poušť a utábořili se na poušti. Izrael se rozložil naproti hoře. ³Mojžíš vystoupil k Bohu a Hospodin na něj zavolal z hory: „Toto řekneš Jakubovu domu a oznámíš Izraelitům: ⁴Sami jste viděli, co jsem udělal Egyptu, jak jsem vás nesl na orlích křídlech a dovedl vás k sobě. ⁵Nuže, budete-li mě skutečně poslouchat a mou smlouvu zachovávat, budete mým zvláštním vlastnictvím mezi všemi národy, ačkoli mně patří celá

země. ⁶Budete mi královstvím kněží a svatým národem.' To jsou slova, která řekneš Izraelitům."

⁷Mojžíš přišel, svolal starší lidu a předložil jim všechna tato slova, která mu přikázal Hospodin. ⁸Všechnen lid svorně odpověděl: „Všechno, co mluvil Hospodin, splníme!“ Mojžíš oznámil slova lidu Hospodinu.

⁹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Přijdu k tobě v hustém oblaku, aby lid slyšel, až budu s tebou mluvit, a aby i tobě vždycky věřil.“ Mojžíš oznámil Hospodinu odpověď litu. ¹⁰Hospodin řekl Mojžíšovi: „Jdi k lidu, posvěť ho dnes a zítra a nechť vyperou své šaty! ¹¹Ať jsou připraveni na třetí den, neboť třetího dne sestoupí Hospodin před očima všeho lidu na horu Sinaj. ¹²Určíš kolem lidu hranici a řekneš: 'Neopovažte se vystoupit na horu. Ani jejího úpatí se nedotýkejte! Kdo se hory dotkne, musí zemřít!'"

Ex 19,16-17.20,1-21 (Plakát 47)

¹⁶Když nastalo ráno třetího dne, hřmělo, blýskalo se, nad horou byl těžký oblak a mohutně zazníval zvuk polnice. Všechnen lid v táboře se třásl.

¹⁷Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a zůstali stát na úpatí hory.

¹Bůh vyhlásil všechna tato slova: ²„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

³Nebudeš mít jiné bohy mimo mne.

⁴Neuděláš si modlu, ani žádnou podobu toho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. ⁵Nebudeš se jim klanět ani jim sloužit. Protože já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý. Trestám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí, ⁶ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kdo mě milují a zachovávají mé příkazy.

⁷Nezneužiješ jméno Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jméno zneužíval.

⁸Zachovávej den odpočinku, aby ti byl svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočinutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj dobytek ani přestěhovalec, kterého jsi přijal k sobě. ¹¹V šesti dnech totiž učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin požehnal den odpočinku a oddělil jej jako svatý.

¹²Cti svého otce i svou matku, abys dlouho žil na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

¹³Nezabiješ.

¹⁴Nezcižoložíš.

¹⁵Nepokradeš.

¹⁶Nevydáš křivé svědectví proti svému bližnímu.

¹⁷Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, po ničem, co patří tvému bližnímu.“

¹⁸Všechn lid pozoroval hřmění, blesky, zvuk polnice a kouřící horu. Lid to viděl, třásl se a stál opodál. ¹⁹Řekli Mojžíšovi: „Mluv s námi ty a my budeme poslouchat; ať s námi nemluví Bůh, abychom nezemřeli.“

²⁰Mojžíš lidu odpověděl: „Nebojte se, neboť Bůh přišel, aby vás zkoušel, aby ve vás byla bázeň před ním a abyste nehřešili.“ ²¹Lid stál opodál a Mojžíš přistoupil k mraku, kde byl Bůh.

Ex 25,10-22 (Plakát 48)

¹⁰Archu uděláte z akáciového dřeva. Její délka bude dva a půl lokte, šířka loket a půl a výška loket a půl. ¹¹A potáhneš ji uvnitř i zvenku čistým zlatem a kolem dokola ji opatříš zlatou lištou. ¹²Odlížeš pro ni čtyři zlaté kruhy a upevníš je na její čtyři nohy: dva kruhy na jedné straně a dva kruhy na druhé straně. ¹³Uděláš tyče z akáciového dřeva a potáhneš je zlatem. ¹⁴Vložíš tyče do kruhů po stranách archy, aby se na nich dala nést. ¹⁵Tyče zůstanou v kruzích archy, nesmějí se z nich vyjmout. ¹⁶a vložíš do archy svědectví, které ti dám. ¹⁷Pak uděláš z čistého zlata příkrov dva a půl lokte dlouhý a jeden a půl lokte široký. ¹⁸Na obou koncích příkrovu zhotovíš dva cheruby z tepaného zlata. ¹⁹Udělej jednoho cheruba na jednom konci a druhého cheruba na druhém konci, takže budou cherubové na obou koncích příkrovu. ²⁰Cherubové budou mít rozprostřená křídla směrem vzhůru a svými křídly budou zakrývat příkrov. Budou obráceni k sobě a jejich tváře budou hledět na příkrov. ²¹Umístíš příkrov nahoru na archu a do archy vložíš svědectví, které ti dám. ²²Tam se budu s tebou setkávat a z místa nad příkrovem mezi dvěma cheruby, kteří budou na arše svědectví, budu s tebou mluvit o všem, co ti přikážu pro Izraelity.

Ex 25,31-36 (Plakát 49)

³¹Uděláš také svícen z čistého zlata. Jeho podstavec a stojan bude vytepán, s ním budou spojeny také kalichy, poupata a květy. ³²A šest ramen bude vycházet z jeho stran: tři ramena svícnu na jedné straně a tři ramena svícnu na druhé straně. ³³Tři kalichy ve tvaru mandloňových květů s poupětem a květem budou na jedné straně a tři kalichy ve tvaru mandloňových květů s poupětem a květem na druhé straně – tak u všech šesti ramen vycházejících ze svícnu. ³⁴Také na svícnu budou čtyři kalichy ve tvaru mandloňových květů, vždy s poupaty a květy. ³⁵Jedno poupě bude vždy pod dvěma rameny svícnu, tak pro všech šest ramen vycházejících ze svícnu. ³⁶Jejich květy a ramena budou vytepány z jednoho kusu čistého zlata.

Ex 26 (Plakát 50)

¹Uděláš příbytek z deseti pruhů jemného plátna propleteného purpurově fialovými, nachovými a karmínovými nitěmi a s dovedně zobrazenými cheruby. ²Délka pruhů bude dvacet osm loket a jejich šířka čtyři lokte; všechny pruhy budou mít stejné rozměry. ³Pět pruhů bude spojeno navzájem a dalších pět pruhů bude také spojeno navzájem. ⁴Zhotovíš poutka z purpurově fialové látky na okraji jednoho pruhu, na konci spojení; a stejně učiníš na okraji posledního pruhu u druhého spojení. ⁵Padesát poutek uděláš na jednom pruhu a padesát poutek uděláš na konci pruhu, který je u druhého spojení, takže si budou poutka navzájem odpovídat. ⁶Uděláš padesát zlatých spon a spojíš jimi pruhy dohromady, takže vznikne jediný příbytek. ⁷Uděláš také pruhy z kozí srsti pro stan nad příbytkem; zhotovíš jedenáct pruhů. ⁸Délka jednoho pruhu bude třicet loket, šířka čtyři lokte. Všech jedenáct pruhů bude mít stejné rozměry. ⁹Spojíš pět pruhů samostatně a šest pruhů zvlášť tak, že šestý pruh přeložíš dvojmo na čelní straně stanu. ¹⁰Také uděláš padesát poutek na okraji pruhu, který je na konci spojeného celku, a padesát poutek na okraji pruhu na druhém spojeném celku. ¹¹Uděláš padesát bronzových spon a vložíš je do poutek a spojíš tak, že bude jeden stan. ¹²Z toho, co zbývá ze stanových pruhů, bude přesahující polovina pruhu splývat přes zadní stranu příbytku. ¹³Loket na jedné straně i loket na druhé straně, který přečnívá po délce stanového pruhu, bude viset dolů po jedné i druhé straně příbytku, takže jej zakryjí. ¹⁴Uděláš pro stan

pokrývku z beraních kůží zbarvených načerveno a navrch pokrývku z tmavomodrých kůží.

¹⁵Také uděláš pro příbytek z akáciového dřeva kolmo vztyčené desky.

¹⁶Deset loket bude délka každé desky a loket a půl její šířka. ¹⁷Každá deska bude mít dva navzájem souběžné čepy. Tak to učiníš u všech desek příbytku. ¹⁸Zhotovíš desky pro příbytek: bude jich dvacet pro pravou jižní stranu. ¹⁹A uděláš čtyřicet stříbrných podstavců pod dvaceti deskami, vždy dva podstavce pod jednu desku k oběma jejím čepům.

²⁰Také pro druhou stranu příbytku směrem k severu bude dvacet desek,

²¹které budou mít čtyřicet stříbrných podstavců, dva podstavce pod

každou deskou. ²²Šest desek uděláš pro zadní stranu příbytku, směrem

k západu. ²³Dvě desky uděláš pro rohy příbytku v zadní části. ²⁴Ty

budou zdvojené dole, ale dokonale spojené nahoře až k prvnímu kroužku: tak to bude u obou desek pro obě rohové opěry. ²⁵Bude tedy

osm desek a jejich šestnáct stříbrných podstavců vždy dva podstavce

pod každou deskou. ²⁶Uděláš také příčky z akáciového dřeva. Pět jich

bude pro jednu stranu příbytku, ²⁷pět pro desky na druhé straně

příbytku a pět příček pro zadní stranu příbytku, směrem k západu.

²⁸Prostřední příčka mezi deskami bude sahat od jednoho konce

k druhému. ²⁹Desky potáhneš zlatem a jejich kruhy uděláš ze zlata. Do

nich se vloží příčky, které také potáhneš zlatem. ³⁰Zbuduješ příbytek

podle plánu, který ti byl ukázán na hoře.

³¹Uděláš oponu v barvě purpurově fialové, nachové a karmínové,

z jemně tkaného plátna, s dovedně vyšitými cheruby. ³²A pověsíš ji na

čtyři sloupy z akáciového dřeva potažené zlatem, které mají zlaté háčky

a stojí na čtyřech stříbrných podstavcích. ³³Pověsíš oponu na spony a

dovnitř za ni uložíš archu svědectví; opona bude oddělovat svatyni od

velesvatyně. ³⁴Ve velesvatyni položíš na archu svědectví příkrov.

³⁵Postavíš stůl na vnější straně opony a svícen naproti stolu na jižní

straně příbytku; stůl dáš na stranu severní. ³⁶Ke vchodu do stanu uděláš

závěs v barvě purpurově fialové, nachové a karmínové, z jemně tkaného

plátna, dílo vyšíváče. ³⁷Pro ten závěs uděláš pět sloupů z akáciového

dřeva a potáhneš je zlatem, i jejich háčky budou ze zlata; odliješ pro ně

pět bronzových podstavců.

Ex 27,20-21 (Plakát 51)

²⁰Také přikážeš Izraelitům, aby ti přinesli čistý olej z drcených oliv ke svícení, aby se mohlo udržovat stálé světlo. ²¹Ve stanu setkávání vně opony, která je před archou svědectví, o ně budou Áron a jeho synové před Hospodinem pečovat od večera do rána. To bude trvalé ustanovení pro Izraelity po všechna jejich pokolení.

Ex 29,1-9 (Plakát 52)

¹Toto uděláš, abys (Árona a jeho syny) posvětil a sloužili mi jako kněží: vezmi jednoho býčka a dva berany bez vady; ²dále nekvašené chleby, nekvašené koláče zadělané olejem a nekvašené oplatky potřené olejem – uděláš je z jemné pšeničné mouky. ³Vložíš je do jednoho koše a přineseš je v koši jako dar spolu s býčkem a dvěma berany. ⁴Přivedeš Árona a jeho syny ke vchodu do stanu setkávání a omyješ je vodou. ⁵Vezmeš roucha, oblékneš Áronovi suknicí, plášť efodu, efod, náprsník a přepášeš ho zdobeným pásem efodu. ⁶Na hlavu mu nasadíš turban a na turban připneš posvátnou čelenku. ⁷Vezmeš olej k pomazání, vyliješ mu jej na hlavu a pomažeš ho. ⁸Také přivedeš jeho syny a oblékneš jim suknice. ⁹Přepášeš Árona a jeho syny šerpou a nasadíš jim čepice. Kněžství bude pro ně trvalým nařízením. A uveď Árona a jeho syny do kněžské služby.

Ex 32 (Plakát 53)

¹Když lid viděl, že Mojžíš dlouho z hory nesestupuje, shromáždili se k Áronovi a řekli mu: „Nuže, udělej nám boha, který by šel před námi, protože nevíme, co se přihodilo Mojžíšovi, tomu muži, který nás vyvedl z egyptské země.“ ²Áron jim odpověděl: „Sejměte zlaté náušnice z uší svých žen, synů a dcer a přineste mi je!“ ³Všechnen lid tedy sňal zlaté náušnice, které měli na uších, a přinesli je k Áronovi. ⁴Vzal jim je z rukou, připravil formu a odlil z toho sochu býčka. Oni řekli: „To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země!“ ⁵Když to Áron uviděl, zbudoval před ním oltář a dal provolat: „Zítra bude Hospodinova slavnost!“ ⁶Nazítří časně vstali, obětovali zápalné oběti a přinesli oběti pokojné. Pak si lid sedl, aby jedl a pil. Nakonec se zvedli a pustili se do tance.

⁷Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Sestup dolů, neboť tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, jedná zvráceně. ⁸Brzo odbočili z cesty, kterou jsem jim přikázal. Odlili si býčka a klanějí se mu, obětují mu a říkají: ‘Izraeli, to je tvůj bůh, který tě vyvedl z egyptské země.’“ ⁹Hospodin řekl dále Mojžíšovi: „Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdošíjný. ¹⁰Nebraň mi, ať vzplane můj hněv proti nim, ať je vyhubím; z tebe však udělám veliký národ.“

¹¹Mojžíš konejšil Hospodina, svého Boha, slovy: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a mocnou rukou z egyptské země? ¹²Proč mají říkat Egyptané: ‘Do zkázy je vyvedl, aby je povraždil v horách, aby je vyhubil z povrchu země.’ Utiš svůj hněv, slituj se nad svým lidem, jemuž hrozí zkáza. ¹³rozpomeň se na Abraháma, na Izáka a na Izraele, své služebníky, který jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: ‘Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, a zdědí ji navěky.’“

¹⁴A Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil neštěstí, kterým hrozil svému lidu.

¹⁵Mojžíš se obrátil a sestupoval z hory, v rukou dvě desky svědectví, desky psané po obou stranách, na jedné i na druhé straně. ¹⁶A ty desky byly Božím dílem a to písmo vyryté na deskách bylo Písmem Božím.

¹⁷Tu Jozue slyšel, jak lid hlučí, a řekl Mojžíšovi: „V táboře je válečný ryk.“ ¹⁸Ale on odpověděl: „To nejsou zpěvy vítězů, to nejsou zpěvy poražených, já slyším zpěv dvou sborů.“ ¹⁹Když se Mojžíš přiblížil k táboru a uviděl býčka i tance, vzplanul hněvem, odhodil desky z rukou a pod tou horou je roztříštil. ²⁰Potom vzal býčka, kterého udělali, a spálil ho v ohni, rozemlel na prach, nasypal do vody a dal pít Izraelitům.

²¹Áronovi Mojžíš řekl: „Co ti udělal tento lid, žes na něj uvalil tak veliký hřích?“ ²²Áron odpověděl: „Ať můj pán neplane tolik hněvem! Ty víš, že tento lid je nakloněný ke zlému. ²³Řekli mi: ‘Udělej nám boha, který by šel před námi, neboť nevíme, co se stalo s tím Mojžíšem, s tím člověkem, který nás vyvedl z egyptské země.’ ²⁴Řekl jsem jim: ‘Kdo má zlato, ať se ho zbaví a donese ke mně! Já jsem to hodil do ohně a vyšel tento býček.’“

²⁵Mojžíš uviděl, že lid je nevázaný, protože Áron mu dal volnost, k posměchu jeho nepřátel. ²⁶Mojžíš se postavil ke vstupu do tábora a řekl: „Kdo je pro Hospodina, ke mně!“ A shromáždili se u něho všichni Levité. ²⁷Řekl jim: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: ‘Každý ať si připne

ke svému boku meč, projděte táborem sem a tam, od jedné brány ke druhé, a zabije svého bratra, svého přítele, svého bližního.”²⁸ Levité udělali, jak jim Mojžíš řekl. V ten den padlo na tři tisíce mužů.²⁹ A Mojžíš řekl: „Ujměte se dnes svého úřadu pro Hospodina, protože každý byl proti svému synu i proti svému bratru, takže vám dnes udělil požehnání.“

³⁰Když nastal příští den, řekl Mojžíš lidu: „Dopustili jste se velikého hříchu. Nyní ale vystoupím k Hospodinu, snad ho usmírím za váš hřích.“³¹ Mojžíš se vrátil k Hospodinu a řekl: „Ach, tento lid se dopustil velikého hříchu, udělali si boha ze zlata.³² Můžeš ještě smazat jejich hřích? Jestliže ne, vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!“³³ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Toho, kdo zhřešil proti mně, vymažu ze své knihy.³⁴ Nyní však jdi a veď ten lid, kam jsem ti řekl. Hle, můj anděl půjde před tebou. Až pak přijde den mého trestu, potrestám je za jejich hřích!“

³⁵Hospodin bil lid kvůli býčkovi, kterého zhotovil Áron.

Ex 33,12-23 (Plakát 54)

¹²Mojžíš řekl Hospodinu: „Hleď, ty mi říkáš: ‘Vyveď tento lid!’, ale neoznámil jsi mi, koho se mnou pošleš. Řekl jsi však: ‘Znám tě jménem a našel jsi milost v mých očích.’¹³ Jestliže jsem nyní našel milost v tvých očích, dej mi poznat své cesty, ať tě poznám, abych našel milost v tvých očích. Uvaž, že tento národ je tvůj lid.“

¹⁴Hospodin řekl: „Já sám půjdu a dám ti odpočinek.“¹⁵ Mojžíš mu řekl: „Kdybys nešel ty sám, pak nás odtud nevyváděj!¹⁶ Jak by se potom poznalo, že jsem v tvých očích našel já i tvůj lid milost, kdybys nešel s námi a já i tvůj lid bychom nebyli odlišeni od všech národů na povrchu země?“

¹⁷Hospodin řekl Mojžíšovi: „I tuto věc, o kterou jsi žádal, učiním, neboť jsi našel milost v mých očích a znám tě jménem.“¹⁸ Mojžíš řekl: „Ukaž mi svou slávu!“¹⁹ Hospodin odpověděl: „Předvedu před tebou celou svou dobrotu a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Svou přízeň dávám tomu, komu chci, a smilovávám se nad tím, nad kým chci.“²⁰ A dodal: „Mou tvář vidět nemůžeš; žádný člověk nemůže vidět mou tvář a zůstat naživu.“²¹ Dále řekl Hospodin: „Tady je u mě místo, postav se na skálu.²² Až bude přecházet má sláva, postavím tě do skalní trhliny a svou dlaní

tě zakryji, dokud nepřejdu. ²³Pak svou dlaň odtáhnu a uvidíš mě zezadu, ale má tvář se neukáže.“

Ex 34,1-4.28 (Plakát 55, 56)

¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vytesej si dvě kamenné desky, jako ty první. Já na tyto desky napíšu slova, která byla na těch prvních deskách, jež jsi roztříštil. ²Buď připraven na ráno; zrána vystoupíš na horu Sinaj a zůstaneš stát tam na vrcholu hory. ³Nikdo s tebou nevystoupí, ani se nikdo na celé hoře neobjeví, ani brav nebo skot ať se nepase poblíž této hory.“ ⁴Mojžíš vytesal dvě kamenné desky, jako ty první, časně ráno vstal a vystoupil na horu Sinaj, jak mu Hospodin přikázal; v ruce měl dvě kamenné desky.

²⁸Mojžíš byl s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nejedl chléb a nepil vodu. Napsal na desky slova smlouvy, desatero přikázání.

Ex 34,29-35 (Plakát 57)

²⁹Když Mojžíš sestupoval z hory Sinaj, měl dvě desky svědectví v rukou. Při sestupu z hory nevěděl, že pleť jeho tváře září od rozhovoru s Hospodinem. ³⁰Áron a všichni Izraelité viděli Mojžíše, jak pleť jeho tváře září, a báli se k němu přistoupit. ³¹Teprve když je Mojžíš zavolal, obrátil se k němu Áron se všemi předními muži společenství a Mojžíš s nimi mluvil. ³²Potom přistoupili všichni Izraelité a on jim přikázal vše, o čem s ním Hospodin na hoře Sinaj rozmlouval.

³³Když s nimi Mojžíš přestal hovořit, dal si na tvář závoj. ³⁴Kdykoli Mojžíš vstupoval před Hospodina, aby s ním mluvil, odkládal závoj až do svého odchodu; pak vycházel, aby mluvil k Izraelitům, co mu bylo přikázáno. ³⁵Izraelité viděli Mojžíšovu tvář, jak její pleť zářila; potom si Mojžíš dával na tvář závoj až do chvíle, když přicházel, aby mluvil s Hospodinem.

Ex 39,1-31 (Plakát 58)

¹Z fialového a nachového purpuru a karmínu zhotovili jemná roucha pro službu ve svatyni. Udělali také posvátná roucha pro Árona, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

²Zhotovil rovněž efod ze zlata, z fialového a nachového purpuru, karmínu a z jemně tkaného plátna. ³Vytepali plátky zlata a nařezal z nich

nitky, aby se dovedným způsobem vetkaly do fialového a nachového purpuru, karmínu a jemného plátna. ⁴Pro efod udělali nárameníky, připojené k němu na jeho obou koncích. ⁵Zdobený pás k efodu, který byl na něm, byl zhotoven stejným způsobem: ze zlata, z fialového a nachového purpuru, z karmínu a jemně tkaného plátna, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ⁶Opracovali kameny karneoly, vsadili je do zlatých obrouček a na způsob pečeti do nich vyryli jména synů Izraelových. ⁷Umístili je na nárameníky efodu jako pamětní kameny pro Izraelity, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ⁸Zhotovil dovedným způsobem náprsník, jako byl zhotoven efod: ze zlata, z fialového a nachového purpuru, z karmínu a z jemně tkaného plátna.

⁹Náprsník byl čtvercový a dvojitý, jednu píd' dlouhý a jednu píd' široký. ¹⁰Vsadili do něj čtyři řady kamenů. V první řadě byl rubín, topas a smaragd. ¹¹Ve druhé řadě granát, safír a jaspis; ¹²ve třetí řadě hyacint, achát a ametyst; ¹³ve čtvrté řadě chryzolit, karneol a onyx; byly zasazeny do zlatého osazení. ¹⁴Počet kamenů odpovídal počtu jmen synů Izraelových. Bylo jich dvanáct podle jejich jmen, na každém bylo jako na pečeti vyryto jeho jméno podle dvanácti kmenů. ¹⁵k náprsníku udělali řetízky z čistého zlata, stočené jako šňůrky. ¹⁶Udělali také dvě zlaté obroučky a dva zlaté kroužky; a ty dva kroužky umístili na oba konce náprsníku. ¹⁷Dvě zlaté šňůrky vložili do obou kroužků na konci náprsníku ¹⁸a oba zbývající konce šňůrek připevnili k oběma obroučkám a ty připevnili k nárameníkům efodu na jeho přední stranu. ¹⁹Dále zhotovili dva zlaté kroužky a umístili jen a oba konce náprsníku na jeho vnitřním okraji blízko efodu. ²⁰Zhotovili další dva zlaté kroužky a připevnili je na spodní stranu obou nárameníků efodu, a to na jeho člení straně, blízko spoje, nad pásem efodu. ²¹Přivázali oba kroužky náprsníku pomocí purpurově fialové stužky ke kroužkům efodu, takže náprsník byl na pásu efodu a od efodu se neuvolní, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²²Zhotovili také plášť k efodu, celý utkaný z fialového purpuru. ²³Otvor uprostřed pláště byl jako otvor pro pancíř, s lemem dokola, aby se netrhal. ²⁴Na jeho spodním okraji udělali granátová jablka ve fialovém a nachovém purpuru, karmínu a z jemně tkaného plátna. ²⁵Zhotovili také zvonky z čistého zlata a dali je na spodní okraj pláště kolem dokola, mezi granátová jablka. ²⁶Zvonky a granátová jablka se střídaly kolem dokola spodního okraje pláště určeného ke službě, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ²⁷Pro Árona a jeho syny zhotovili také z jemného plátna

dovedně utkané suknice; ²⁸rovněž turban z jemného plátna a čepice z jemného plátna i lněné spodky z jemně tkaného plátna; ²⁹také pás z jemně tkaného plátna, z fialového a nachového purpuru a karmínu, dovedně vyšíváný, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

³⁰Zhotovili rovněž květ, svatou čelenku, z čistého zlata, a vepsali do něho jako do pečeti nápis: „Svatý Hospodinu“. ³¹Přivázali k němu purpurově fialovou stužku, aby se dala připevnit nahoru na turban, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Lv 11 (Plakát 59, 60, 61)

¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi a řekl jim: ²„Řekněte Izraelitům:

Ze všech zvířat na zemi smíte jíst tyto živočichy: ³Všechna zvířata, která mají kopyta rozdělena štěpící rýhou a přežvykují, taková smíte jíst.

⁴Avšak z přežvýkavců a z těch, kteří mají rozdělená kopyta, nesmíte jíst velblouda. Je sice přežvýkavec, ale nemá rozdělená kopyta. Bude pro vás nečistý. ⁵Nesmíte jíst damana. Je sice přežvýkavec, ale nemá rozdělená kopyta. Bude pro vás nečistý. ⁶Nesmíte jíst zajíce. Je sice přežvýkavec, ale nemá rozdělená kopyta. Bude pro vás nečistý. ⁷Nesmíte jíst vepře. Má sice kopyta rozdělená štěpící rýhou, ale nepřežvykuje. Bude pro vás nečistý. ⁸Nesmíte jíst jejich maso ani se dotknout jejich zdechliny. Budou pro vás nečistí.

⁹Ze všeho, co je ve vodě, smíte jíst toto: všechno ve vodě, v mořích i v řekách, co má ploutve a šupiny, smíte jíst. ¹⁰Ale všechno, co v moři a řekách nemá ploutve a šupiny, ze všeho, co se hemží ve vodě, a ze všech ostatních živočichů ve vodě bude pro vás ohavností ¹¹a ohavností to zůstane: nesmíte jíst jejich maso a jejich zdechlinu budete mít v opovržení. ¹²Všechno ve vodě, co nemá ploutve ani šupiny, bude pro vás ohavností.

¹³Budete mít v opovržení tyto ptáky – nesmíte je jíst, budou pro vás ohavností: orla, orlosupa, orla mořského, ¹⁴luňáka a různé druhy jestřábů, ¹⁵všechny druhy havranů, ¹⁶pštrosa, poštolku, racka a různé druhy sokolů, ¹⁷sýčka, kormorána a výra, ¹⁸sovu pálenou, pelikána a supu, ¹⁹čápa a různé druhy volavek, dudka a netopýra.

²⁰Všichni drobní okřídlenці pohybuující se po čtyřech budou pro vás ohavností. ²¹Ze všech drobných okřídlenců pohybuujících se po čtyřech

však smíte jíst ty, kteří mají takové nožky, že mohou skákat po zemi. ²²Z nich smíte jíst tyto: různé druhy kobylek, různé druhy sarančat, různé druhy cvrčků a různé druhy koníků. ²³Ale všichni ostatní drobní okřídleni se čtyřmi nožkami budou pro vás ohavností.

²⁴A těmito živočichy se poskvírníte: každý, kdo se dotkne jejich zdechliny, bude nečistý až do večera ²⁵a každý, kdo ponese jakoukoli část jejich zdechliny, musí si vyprat oděv a bude nečistý až do večera: ²⁶všechn dobytek, který má kopyta, ale bez štěpící rýhy nebo nepřezvykuje, bude pro vás nečistý. Každý, kdo se ho dotkne, bude nečistý. ²⁷Také všechna divoká zvířata ze čtvernožců, která našlapují na tlapy, budou pro vás nečistá. Každý, kdo se dotkne jejich zdechliny, bude nečistý až do večera. ²⁸Každý, kdo ponese jejich zdechlinu, musí si vyprat oděv a zůstane nečistý až do večera. Tito živočichové budou pro vás nečistí.

²⁹Z drobných živočichů hemžících se po zemi budou pro vás nečistí: krysa, myš, různé druhy ještěřů, ³⁰gekon, varan, ještěrka, scink a chameleon. ³¹Ti budou pro vás nečistí ze všech drobných živočichů. Každý, kdo se jich mrtvých dotkne, bude nečistý až do večera. ³²Když některý z nich mrtvý na něco spadne, bude to nečisté: každý dřevěný předmět, tkanina, kůže nebo pytlovina – jakýkoli předmět určený k užívání. Musí se ponořit do vody a zůstane nečistý až do večera. Potom bude čistý. ³³A obsah jakékoli hliněné nádoby, do níž spadne některý z těchto živočichů, bude nečistý. Tu nádobu musíte rozbít. ³⁴Každý pokrm, který lze jinak jíst, přijde-li do styku s tou vodou, bude nečistý. A každý nápoj, který lze jinak pít, bude nečistý, byl-li v takové nádobě. ³⁵I všechno ostatní, na co spadne zdechlina těchto živočichů, bude nečisté. Pec nebo kamna se musejí rozbořit; jsou nečisté a nečisté pro vás zůstanou. ³⁶Jenom pramen a cisterna s nashromážděnou vodou zůstanou čisté. Kdo se však dotkne takové zdechliny v nich, bude nečistý. ³⁷Když spadne taková zdechlina na obilí připravené k setí, zůstane čisté. ³⁸Když však na obilí nateče voda a spadne na ně taková zdechlina, bude pro vás nečisté.

³⁹Uhyne-li kus dobytka, který je dovoleno jíst, pak ten, kdo se dotkne jeho zdechliny, bude nečistý až do večera. ⁴⁰Ten, kdo sní něco z jeho zdechliny, vypere si oděv a zůstane nečistý až do večera. Ten, kdo by nesl jeho zdechlinu, vypere si oděv a zůstane nečistý až do večera.

⁴¹Všichni drobní živočichové hemžící se po zemi jsou ohavnost. Nesmějí se jíst. ⁴²Žádné z těch, kteří lezou po břiše nebo chodí po čtyřech či více nohách, vůbec žádné drobné živočichy hemžící se po zemi nesmíte jíst, neboť jsou ohavnost. ⁴³Nezohavujte se hemžícími se živočichy. Neposkrvňujte se jimi, abyste neupadli do stavu nečistoty, ⁴⁴protože já jsem Hospodin, váš Bůh. Posvěťte se a buďte svatí, neboť já jsem svatý. A neznečišťujte se žádnými drobnými živočichy hemžícími se po zemi. ⁴⁵Neboť já jsem Hospodin, který vás vyvedl z egyptské země, abych byl vašim Bohem. Buďte svatí, neboť já jsem svatý.“

⁴⁶To je ustanovení o zvířatech, ptácích i všech živočiších, kteří se pohybují ve vodě, a o všech těch, kteří se hemží po zemi, ⁴⁷pro rozlišování nečistého od čistého, živočichů, které je dovoleno jíst, od těch, kteří se jíst nesmějí.

Lv 13,1-8 (Plakát 62)

¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

²„Když se u někoho ukáže na kůži po těle otok, vyrážka nebo světlá skvrna, z níž se vyvine kožní nákaza, bude přiveden ke knězi Áronovi nebo některému z jeho synů, kněží. ³Kněz nakažené místo na kůži prohlédne. Jestliže chloupky toho místa zbělely a nákaza se jeví hlubší než kůže, jedná se o malomocenství. Když to kněz zjistí, prohlásí ho za nečistého. ⁴Ale když je skvrna na kůži bílá a nejeví se hlubší než kůže a chloupky nezbělely, oddělí kněz takto nakaženého na sedm dní. ⁵Sedmého dne ho kněz prohlédne. Jestliže si nákaza uchovala stejný vzhled a nerozšířila se po kůži, kněz ho znovu oddělí na sedm dní. ⁶Sedmého dne ho kněz znovu prohlédne. Jestliže nákaza zeslábla a nerozšířila se po kůži, kněz ho prohlásí za čistého. Jedná se o vyrážku. Vypere si oděv a bude čistý. ⁷Když se vyrážka ještě rozšíří po kůži poté, co ho kněz prohlédl a prohlásil za čistého, musí se znovu nechat knězem prohlédnout. ⁸ A zjistí-li kněz, že se vyrážka rozšířila po kůži, prohlásí ho za nečistého. Je to malomocenství.

Lv 23 (Plakát 63)

¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Mluv k Izraelitům a řekni jim: Co se týká Hospodinových stanovených dnů, na které svoláte posvátná shromáždění, mé stanovené dny jsou tyto:

³Šest dní budete pracovat, sedmý den pak bude úplný odpočinek, posvátné shromáždění. Nesmíte vykonávat žádnou práci; je to Hospodinův den odpočinku ve všech vašich osadách.

⁴To jsou Hospodinovy stanovené dny, posvátná shromáždění, která svoláte ve dnech pro ně stanovených.

⁵Prvního měsíce, čtrnáctého dne toho měsíce k večeru, bude Hospodinův svátek velikonočního beránka. ⁶Patnáctého dne toho měsíce začne poutní slavnost nekvašených chlebů pro Hospodina. Sedm dní budete jíst nekvašené chleby. ⁷První den budete mít posvátné shromáždění; nesmíte vykonávat žádnou služebnou práci. ⁸Po sedm dní budete obětovat dar Hospodinu. Sedmý den bude posvátné shromáždění: nesmíte vykonávat žádnou služebnou práci.“

⁹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ¹⁰„Mluv k Izraelitům a řekni jim: Až přijdete do země, kterou vám dávám, a sklídíte její úrodu, přinesete knězi první snop ze své sklizně. ¹¹Kněz pozdvihne snop před Hospodinem, aby byl za vás přijat. Kněz jej pozdvihne v den po dni odpočinku. ¹²V den, kdy bude za vás pozvedat snop, obětujete jednoročního beránka bez vady jako zápalnou oběť pro Hospodina ¹³a k němu obilnou oběť, dvě desetiny efy pšeničné krupice zadělané olejem jako dar s vůní příjemnou Hospodinu. Doprovodná úlitba bude jedna čtvrtina hinu vína. ¹⁴Nesmíte jíst z nové úrody chléb nebo pražené nebo čerstvé obilí právě do tohoto dne, kdy přinesete obětní dar svému Bohu. To je trvalé nařízení pro vaše pokolení ve všech vašich osadách.

¹⁵Ode dne po dni odpočinku, od den, kdy přinesete snop k obřadnímu pozdvihování, si odpočítáte sedm týdnů. Musejí být úplné: ¹⁶Budete počítat padesát dní až do dne po sedmém dni odpočinku. Pak přinesete Hospodinu novou oběť z obilí. ¹⁷Ze svých příbytků přinesete pro obřadní pozdvihování dva bochníčky chleba ze dvou desetin efy pšeničné krupice, pečené po prokvašení, jako prvotiny Hospodinu. ¹⁸S chlebem budete obětovat sedm jednoročních beránků bez vady, jednoho býčka a dva berany. To bude zápalná oběť pro Hospodina spolu s obilnými oběťmi a úlitbami, dar k jídlu s vůní příjemnou Hospodinu. ¹⁹Dále budete obětovat jednoho kozla jako očištnou oběť a dva jednoroční beránky jako oběť pokojnou. ²⁰Kněz je pozdvihne s chlebem z prvotin spolu se dvěma beránky jako obětní pozdvihnutí před Hospodinem. Budou svatí Hospodinu. Budou náležet knězi, který je přinese v oběť. ²¹Právě v ten den svoláte své posvátné shromáždění. Nesmíte konat

žádnou služebnou práci. To je trvalé nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich osadách. ²²A až budete sklízet úrodu ze své země, nesmíte vyžnout pole až k samému okraji ani nesmíte paběrkovat zbytky po své žni; necháte je pro chudého a cizince. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

²³Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²⁴„Řekni Izraelitům: Sedmého měsíce, prvního dne toho měsíce, budete zachovávat odpočinek, posvátné shromáždění, které připomenete zvukem polnice. ²⁵Nesmíte konat žádnou služebnou práci, ale budete obětovat dar Hospodinu.“

²⁶Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²⁷„Desátý den sedmého měsíce bude Den smíření. Budete mít posvátné shromáždění. Pokoříte se a budete obětovat dar Hospodinu. ²⁸Právě v tento den nebudete konat žádnou práci, neboť je to Den smíření, kdy se za vás budou konat smírčí obřady před Hospodinem, vaším Bohem. ²⁹Každý, kdo se v tento zvláštní den nepokoří, bude vyloučen ze svého lidu. ³⁰A když někdo bude v tento zvláštní den vykonávat práci, vyhladím takového člověka z jeho lidu. ³¹Nesmíte vykonávat žádnou práci. To je trvalé nařízení pro všechny vaše pokolení ve všech vašich osadách. ³²Bude to pro vás slavnostní den odpočinku a vy se pokoříte. Od večera devátého dne toho měsíce do následujícího včera budete zachovávat svůj den odpočinku.“

³³Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ³⁴„Řekni Izraelitům: Od patnáctého dne tohoto sedmého měsíce bude poutní slavnost stánků pro Hospodina, trvající sedm dní. ³⁵První den bude posvátné shromáždění; nesmíte vykonávat žádnou služebnou práci. ³⁶Po sedm dní budete obětovat dar Hospodinu, osmého dne budete mít posvátné shromáždění a obětujete dar Hospodinu. Bude to slavnostní shromáždění; nesmíte konat žádnou služebnou práci.

³⁷To jsou Hospodinovy stanovené dny, na které svoláte posvátná shromáždění, abyste obětovali dary Hospodinu: zápalné oběti, obilné oběti, oběti a úlitby, jak je předepsáno pro každý den, ³⁸kromě toho, co obětujete Hospodinu ve dnech odpočinku, a kromě vašich darů, vašich zalíbených i dobrovolných obětních darů, které dáváte Hospodinu.

³⁹Patnáctého dne sedmého měsíce, až sklidíte úrodu země, budete po sedm dní slavit Hospodinovu poutní slavnost: prvního dne bude odpočinek a osmého dne bude odpočinek. ⁴⁰Prvního dne si vezmete plody z ušlechtilých stromů, palmové ratolesti, hustě olistěné větve a vrby od potoků a sedm dní se budete radovat před Hospodinem, svým Bohem. ⁴¹Budete je slavit jako poutní slavnost ke cti Hospodina po sedm

dní každý rok. To je trvalé nařízení pro vaše pokolení. Budete je slavit sedmého měsíce. ⁴²Sedm dní budete pobývat ve stáncích. Všichni rodilí Izraelité budou pobývat ve stáncích, ⁴³aby vaše pokolení věděla, že jsem nechal Izraelity bydlet ve stáncích, když jsem je vyváděl z egyptské země. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

⁴⁴Tak Mojžíš vyhlásil Izraelitům Hospodinovy stanovené dny.

Lv 26,3-13 (Plakát 64)

³Budete-li dodržovat mé zákony a zachovávat mé příkazy a podle nich jednat, ⁴budu vám sesílat deště v pravý čas, země vydá svou úrodu a stromy na poli své plody. ⁵Výmlat obilí bude trvat až do vinobraní a vinobraní zastihne setbu. Budete jíst svůj pokrm do sytosti a bezpečně přebývat ve své zemi.

⁶V zemi ustavím pokoj a vy budete uléhat, aniž vás kdo bude znepokojoval. Nebezpečná zvířata odstraním ze země a meč nepřejde vaši zemi. ⁷Budete pronásledovat své nepřátele a ti před vámi padnou mečem. ⁸Pět z vás jich zažene sto a sto z vás jich zažene deset tisíc; vaši nepřátelé před vámi padnou mečem.

⁹Shlédnu na vás, dám vám plodnost a rozmnožím vás; a zachovám svoji smlouvu s vámi. ¹⁰Budete sít z dřívější sklizně, dokud ji nebudete muset vyklidit kvůli nové. ¹¹Zřídím si svůj příbytek mezi vámi a neodvrhnu vás. ¹²Budu procházet mezi vámi: budu vaším Bohem a vy budete mým lidem. ¹³Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás vyvedl z egyptské země, abyste nemuseli být otroky Egyptanů. Já jsem rozlámal břevna vašeho jha a umožnil jsem vám kráčet zpříma.

Nm 6,22-27 (Plakát 65)

²²Hospodin promluvil k Mojžíšovi:

²³„Promluv k Áronovi a jeho synům: Takto budete žehnat Izraelitům:

²⁴‘Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě!

²⁵‘Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý!

²⁶‘Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a daruje ti pokoj!’

²⁷Budou vzývat moje jméno nad Izraelity a já jim požehnám.“

Nm 9,15-23 (Plakát 66)

¹⁵V den, kdy byl vztyčen příbytek, to je stan svědectví, přikryl jej oblak, a od večera do rána byl nad příbytkem v podobě ohně. ¹⁶Tak bylo vždycky: oblak jej přikrýval ve dne a ohnivá zář v noci. ¹⁷Když se oblak zdvihl od stanu, tehdy Izraelité táhli dál; na místě, kde oblak spočinul, se Izraelité utábořili. ¹⁸Na Hospodinův rozkaz Izraelité táhli dál a na Hospodinův rozkaz se utábořili; tábořili tak dlouho, dokud zůstával oblak nad příbytkem. ¹⁹Když oblak zůstával nad příbytkem po mnoho dní, dbali Izraelité na Hospodinovy pokyny a netáhli dál. ²⁰Někdy byl oblak nad příbytkem jen málo dní; na Hospodinův rozkaz se utábořili, na Hospodinův rozkaz táhli dál. ²¹Někdy zůstával oblak od večera do rána; když se oblak ráno zdvihl, táhli dál; ať byl den či noc, když se zdvihl oblak, táhli dál. ²²Ať zůstával oblak nad příbytkem dva dny nebo měsíc nebo delší dobu, Izraelité tábořili a netáhli dál; když se zdvihl, táhli dál. ²³Na Hospodinův rozkaz se utábořili a na Hospodinův rozkaz táhli dál; dbali na Hospodinův rozkaz daný skrze Mojžíše.

Nm 10,1-10 (Plakát 67)

¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Udělej si dvě stříbrné trubky. Dáš je vytepat. Budou ti sloužit ke svolávání společenství a na znamení, že táboři mají táhnout dál. ³Zatroubí-li se na obě, shromáždí se k tobě ve vchodu do stanu setkávání celé společenství. ⁴Zatroubí-li se na jednu, shromáždí se k tobě náčelníci, vůdci Izraele. ⁵Zatroubíte hlasitě, a vytáhnout táboři ležící na východě. ⁶Zatroubíte hlasitě podruhé, a odejdou táboři ležící na jinu. Hlasitě se bude troubit při odchodu. ⁷Při svolávání shromáždění zatroubíte, ale ne hlasitě. ⁸Na trubky budou troubit Áronovi synové, kněží. Pro vás a pro vaše pokolení to bude provždy platné nařízení.

⁹Až ve své zemi vytáhnete do boje proti nepříteli, který vás bude utiskovat, a budete hlasitě troubit na trubky, připomenete se Hospodinu, svému Bohu, a budete osvobozeni od svých nepřátel. ¹⁰V den své radosti, o slavnostech a o novoluních budete troubit na trubky při svých zápalných obětech a pokojných obětech. Budou vás připomínat vašemu Bohu. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

Nm 10,33-35 (Plakát 68)

³³Vytáhli od hory Hospodinovy a putovali tři dny cesty. Archa smlouvy táhla ty tři dny cesty před nimi, aby jim vyhledala místo k odpočinku.

³⁴A když se vydali na cestu, býval ve dne Hospodinův oblak nad nimi.

³⁵Když archa táhla dál, Mojžíš říkal:

„Povstaň, Hospodine! Ať se rozprchnou tví nepřátelé! Ať před tebou utečou ti, kdo tě nenávidí!“

³⁶Když se archa zastavila k odpočinku, říkal: „Vrať se, Hospodine nespočetného množství Izraele!“

Nm 12 (Plakát 69)

¹Mirjam s Áronem mluvila proti Mojžíšovi kvůli kušanské ženě, kterou si vzal; oženil se totiž s kušanskou ženou. ²Řekli: „Cožpak jenom k Mojžíšovi mluvil Hospodin? Nemluvil také k nám?“ Hospodin to slyšel. ³Mojžíš byl velmi pokorný, pokornější než všichni lidé na zemi.

⁴Hospodin hned řekl Mojžíšovi, Áronovi a Mirjam: „Vyjděte vy tři ke stanu setkávání.“ Všichni tři tedy vyšli. ⁵Hospodin sestoupil v oblakovém sloupu, stanul u vchodu do stanu a zavolal Árona a Mirjam. Když oba dva přistoupili, ⁶řekl:

„Slyšte má slova: Bude-li u vás Hospodinův prorok, zjevím se mu ve vidění, promluvím k němu ve snu.

⁷Tak tomu však není s mým služebníkem Mojžíšem!

On má důvěru v celém mém domě.

⁸Tváří v tvář s ním mluvím, jasně a ne v hádankách. Hledí na Hospodinovu slávu.

Jak to, že se nebojíte mluvit proti mému služebníku Mojžíšovi?“

⁹Hospodin vzplanul proti nim hněvem a odešel. ¹⁰Oblak ustoupil od stanu, a hle, Mirjam byla malomocná, zbělela jako sníh. Áron se k ní otočil, a hle, byla malomocná. ¹¹Áron řekl Mojžíšovi: „Prosím, pane, netrestej nás za hřích, jehož jsme se ve své pošetilosti dopustili. ¹²Prosím, ať není Mirjam jako mrtvý plod, jehož tělo je napůl stráveno, když vychází z mateřského lůna!“ ¹³Mojžíš volal k Hospodinu: „Bože, prosím tě, uzdrav ji!“ ¹⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Kdyby í naplival do tváře její otec, nezůstala by sedm dní v hanbě? Po sedm dní bude vyloučena z tábora, potom se opět připojí.“ ¹⁵Mirjam byla po sedm dní vyloučena z tábora. Lid netáhl dál, dokud se zase nepřipojila. ¹⁶Potom táhl lid z Chaserotu a utábořili se v poušti Paran.

Nm 13,16-29 (Plakát 70, 71)

¹⁶Toto jsou jména mužů, které Mojžíš vyslal prozkoumat zemi. A Nunovu synovi Hošeovi dal Mojžíš jméno Jozue.

¹⁷Mojžíš je poslal prozkoumat zemi Kanaán. Řekl jim: „Jděte do Negebu, potom vystupte na pohoří ¹⁸a podívejte se, jaká je ta země, jaký je lid, který v ní přebývá, zda je silný či slabý, zda ho je málo či mnoho; ¹⁹jaká je země, v níž přebývá, zda je dobrá nebo špatná, a jaká jsou města, v nichž přebývá, jsou-li otevřená či opevněná; ²⁰je-li země úrodná či chudá, jsou-li v ní stromy nebo ne. Mějte odvahu a přineste plody té země.“ Byl čas raných hroznů.

²¹Šli a prozkoumali tu zem od pouště Sin až k Rechobu u Lebo Chamatu.

²²Putovali na sever Negebem a došli až k Chebronu, tam žili Achiman, Šešaj a Talmaj, potomci Anakovi. Chebron byl vystavěn sedm let před egyptským Soanem. ²³Přišli do údolí Eškol a uřízli tam ratolest s jedním hroznem révy; dva ji nesli na jedné tyči a k tomu několik granátových jablek a fíků. ²⁴To místo pojmenovali údolí Eškol podle hroznů, který tam Izraelité uřízli.

²⁵Po čtyřiceti dnech se vrátili z průzkumu té země. ²⁶Přišli k Mojžíšovi, Áronovi a k celému společenství Izraelitů na poušť Paran do Kadeše. Podali jim i celému společenství zprávu a ukázali jim plody té země.

²⁷A sdělovali mu: „Přišli jsme do země, do níž jsi nás poslal. Vskutku oplývá mlékem a medem a toto jsou její plody. ²⁸Avšak lid, který v té zemi přebývá, je silný, města jsou opevněná a velmi veliká. Také jsme tam viděli Anakovy potomky. ²⁹Jih země obývá Amalek, na horách sídlí Chetitě, Amorité, Jebusité a u moře i podél Jordánu Kanaánci.“

Nm 16,1-24 (Plakát 72)

¹Levita Korach, syn Jishara, syna Kehatova, vzal Rubenovy potomky Datana a Abirama, syny Eliabovy, a Ona, syna Peletova, ²a s dvěma sty padesáti muži z Izraelitů, vůdci společenství, významnými muži, povolánymi ze shromáždění, povstali proti Mojžíšovi. ³Shromáždili se proti Mojžíšovi a Áronovi a říkali jim: „Zašli jste příliš daleko! Celé společenství, všichni jeho členové jsou svatí a Hospodin je uprostřed nich. Proč se vyvyšujete nad Hospodinovo shromáždění?“

⁴Když to Mojžíš uslyšel, padl na tvář. ⁵Pak promluvil ke Korachovi a k celému jeho spolku: „Ráno oznámí Hospodin, kdo je svatý a kdo smí k němu přistupovat. ⁶Udělejte toto: Vezměte si kadidelnice, Korach i celý

jeho spolek, ⁷dejte do nich oheň a zítra na ně před Hospodinem položte kadidlo. A muž, kterého si Hospodin vyvolí, ten bude svatý. Zašli jste příliš daleko, Levité!“

⁸Mojžíš řekl Korachovi: „Slyšte tedy, Levité! ⁹Je vám to málo, že vás Bůh Izraele oddělil od společenství Izraele, abyste k němu přistupovali a vykonávali službu při Hospodinově příbytku, stáli před společenstvím a sloužili mu? ¹⁰Dovolil ti, abys přistupoval k němu, i všem tvým bratřím Levitům s tebou. Vy však usilujete i o kněžský úřad. ¹¹Proto se ty a celé tvé společenství shromažďujete proti Hospodinu. Co udělal Áron, že proti němu reptáte?“

¹²Mojžíš dal předvolat Eliabovy syny Datana a Abirama. Oni však řekli: „Nepřijdeme. ¹³Copak nestačilo, že jsi nás vyvedl ze země oplývající mlékem a medem, abychom zemřeli na poušti? Budeš se nad námi povyšovat jako vůdce? ¹⁴Neuvedl jsi nás do země oplývající mlékem a medem a nedal jsi nám do dědictví pole a vinice. Chceš těmto mužům vyloupnout oči? Nepřijdeme!“

¹⁵Mojžíš se velmi rozhněval a řekl Hospodinu: „Neobracej se k jejich obětem. Ani jediného osla jsem jim nevzal a nikomu jsem neublížil.“

¹⁶Mojžíš řekl Korachovi: „Ty i celý tvůj spolek buďte zítra před Hospodinem, ty, oni a také Áron. ¹⁷Ať si každý vezme svou kadidelnici, dáte do ní kadidlo, a každý ať přinese svou kadidelnici před Hospodina, dvě stě padesát kadidelnic; také ty a Áron, každý svou kadidelnici.“

¹⁸Každý si vzal svou kadidelnici, dal do ní oheň a na něj položil kadidlo. Potom se postavili ke vchodu do stanu setkávání, i Mojžíš a Áron.

¹⁹Korach shromáždil proti nim celé společenství ke vchodu do stanu setkávání. A ukázala se celému společenství Hospodinova sláva.

²⁰Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: ²¹„Oddělte se od tohoto společenství! Já je v okamžiku zničím!“ ²²A padli na svou tvář. Řekli: „Bože, Bože duchů všeho živého, jeden muž zhřešil a ty se rozhněváš na celé společenství?“ ²³Hospodin řekl Mojžíšovi: ²⁴„Promluv ke společenství: Opusťte prostor kolem Korachova, Datanova a Abiramova příbytku.“

Nm 16,25-35 (Plakát 73)

²⁵Mojžíš vstal a odešel k Datanovi a Abiramovi; a starší Izraele šli s ním. ²⁶Promluvil ke společenství: „Odstupte od stanů těchto svévolných mužů a nedotýkejte se ničeho, co jim patří, abyste nebyli smeteni spolu se všemi jejich hříchy.“ ²⁷Oni odstoupili od příbytku Korachova, Datanova a Abiramova. Datan a Abiram vyšli a postavili se u vchodu do svých stanů se svými ženami, syny a dětmi. ²⁸Mojžíš řekl: „Podle toho poznáte, že Hospodin mě poslal, abych vykonal všechny tyto skutky a že je nekonám podle svého srdce. ²⁹Zemřou-li tito lidé přirozenou smrtí, postižení všeobecným lidským údělem, neposlal mě Hospodin. ³⁰Jestliže však Hospodin stvoří něco zcela nového a půda rozevře svá ústa a pohltí je se vším, co je jejich, a oni sestoupí zaživa do podsvětí, poznáte, že tito muži pohrdli Hospodinem.“ ³¹Když skončil svou řeč, rozpoltila se pod nimi půda, ³²země otevřela svá ústa a pohltila je, i jejich obydlí a všechny lidi, kteří byli s Korachem, i všechn jejich majetek. ³³Sestoupili zaživa do podsvětí se vším, co jim patřilo, země se nad nimi zavřela a oni zmizeli ze středu shromáždění. ³⁴Celý Izrael, který byl v jejich blízkosti, utekl při jejich křiku. Říkali si: „Aby i nás nepohltila země.“ ³⁵Od Hospodina vyšel oheň a pohltil těch dvě stě padesát mužů přinášejících kadidlo.

Nm 17,6-15 (Plakát 74)

⁶Druhý den reptalo celé společenství Izraelitů proti Mojžíšovi a Áronovi: „Vy jste zahubili Hospodinův lid.“ ⁷A když se společenství shromáždilo proti Mojžíšovi a Áronovi a obrátilo se ke stanu setkávání, hle, přikryl jej oblak a ukázala se Hospodinova sláva. ⁸Mojžíš a Áron šli před stan setkávání.

⁹Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: ¹⁰„Vzdalte se od tohoto společenství. V mžiku je zahubím!“ A oni padli na tvář. ¹¹Mojžíš řekl Áronovi: „Vezmi kadidelnici, dej do ní oheň z oltáře a vlož kadidlo a rychle jdi ke společenství. Vykonej za ně smírčí obřad, neboť vyšel hněv od Hospodina. Pohroma začala.“ ¹²Áron vzal kadidelnici, jak mu řekl Mojžíš, a běžel doprostřed shromáždění. Ale pohroma v lidu již začala. Zapálil kadidlo a vykonal smírčí obřad za lid. ¹³Postavil se mezi mrtvé a živé a pohroma se zastavila. ¹⁴Bylo tam při té pohromě čtrnáct tisíc sedm set mrtvých, kromě těch, kteří zemřeli kvůli Korachovi. ¹⁵Áron se vrátil k Mojžíšovi ke vchodu do stanu setkávání; pohroma byla zastavena.

Nm 17,16-26 (Plakát 75)

¹⁶Hospodin řekl Mojžíšovi: ¹⁷„Mluv i Izraelitům a vezmi od nich po holi za každou rodinu, od všech vůdců dvanáct holí za jejich rodiny. Jméno každého z nich napíšeš na jeho hůl. ¹⁸Na Leviho hůl napíšeš Áronovo jméno; za každého vůdce rodiny bude jedna hůl. ¹⁹Položíš je do stanu setkávání před archu svědectví, kde se s tebou setkávám. ²⁰A hůl muže, kterého si vyvolím, vypučí. Zbavím se reptání Izraelitů, kteří proti vám reptají.“

²¹Mojžíš promluvil k Izraelitům a všichni jejich vůdci mu dali dvanáct holí, za každého vůdce po holi za jeho rodinu; Áronova hůl byla mezi nimi. ²²Mojžíš uložil hole před Hospodinem ve stanu svědectví. ²³Nazítří Mojžíš vstoupil do stanu svědectví, a hle, Áronova hůl za Leviho dům vypučela, vyrazilo poupě, rozkvetl květ a dozrály mandle. ²⁴Mojžíš vynesl od Hospodina všechny hole k Izraelitům, a oni to viděli a každý si vzal svou hůl.

²⁵Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vrať Áronovu hůl před archu svědectví, aby byla střežena jako znamení pro vzpurné. Tak skončuješ s jejich reptáním proti mně a nezemřou.“ ²⁶Mojžíš a Áron udělali všechno tak, jak mu Hospodin přikázal.

Nm 20,1-6 (Plakát 76)

¹Izraelité – celé společenství – došli prvního měsíce na poušť Sin. Lid se usadil v Kadeši. Mirjam tam zemřela a byla tam i pochována. ²Společenství však nemělo vodu. Srotili se proti Mojžíšovi a Áronovi. ³Lid se hádal s Mojžíšem. Říkali: „Proč jsme jen nezemřeli, jako zemřeli naši bratři před Hospodinem! ⁴Proč jste přivedli Hospodinovo shromáždění na tuto poušť? Abychom tu zemřeli my i náš dobytek? ⁵Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abyste nás přivedli na toto hrozné místo? Nelze tu sít, nejsou zde fíkovníky, vinná réva, granátovníky, a dokonce tady není ani voda k napití!“ ⁶Mojžíš a Áron odešli od shromáždění ke vchodu do stanu setkávání a padli na tvář. A ukázala se jim Hospodinova sláva.

Nm 20,7-13 (Plakát 77)

⁷Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ⁸„Vezmi hůl, shromáždí společenství, ty a tvůj bratr Áron, a před nimi promluvte ke skále, ať vydá vodu. Vyvedeš jim vodu ze skály a napojíš společenství i jejich dobytek.“
⁹Mojžíš tedy vzal hůl, která byla před Hospodinem, jak mu bylo nařízeno. ¹⁰Mojžíš s Áronem shromáždil společenství před skálu. Řekl jim: „Poslyšte mě, buřiči! Máme vám vyvést vodu z této skály?“ ¹¹Mojžíš pozdvihl ruku, udeřil dvakrát holí do skály a vytryskl silný proud vody. Společenství i všechen dobytek se napili. ¹²Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: „Protože jste mi neuvěřili, a tak jste neprokázali před Izraelity mou svatost, neuvedete toto shromáždění do země, kterou jim chci dát.“
¹³Toto jsou vody Meriby, protože se Izraelité přeli s Hospodinem, on však mezi nimi prokázal svou svatost.

Nm 20,22-29 (Plakát 78)

²²Z Kadeše táhli dál a celé společenství Izraelitů došlo k hoře Hor. ²³Na hoře Hor, na hranicích edomské země, řekl Hospodin Mojžíšovi a Áronovi: ²⁴„Áron bude připojen ke svému lidu a nevejde do země, kterou jsem dal Izraelitům, protože jste jednali proti mému nařízení u vod Meriby. ²⁵Vezmi Árona a jeho syna Eleazara a vyved' je na horu Hor. ²⁶Svlékneš Áronovi oděv a oblékneš do něho jeho syna Eleazara. Áron bude připojen ke svému lidu, zemře tam.“
²⁷Mojžíš udělal, co mu Hospodin přikázal. Před očima celého společenství vystoupili na horu Hor. ²⁸Mojžíš svlékl Áronovi oděv a oblékl do něj jeho syna Eleazara. Áron zemřel na vrcholu hory. Mojžíš a Eleazar pak sestoupili z hory. ²⁹Celé společenství vidělo, že Áron zemřel, a celý dům Izraele ho oplakával po třicet dní.

Nm 21,4-9 (Plakát 79, 80)

⁴Z hory Hor pak táhli cestou k Rákosovému moři, aby obešli zemi Edom. Cestou začal být lid netrpělivý. ⁵Lid mluvil proti Bohu a proti Mojžíšovi: „Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abychom zemřeli na této poušti? Není tu ani chléb, ani voda. Už máme dost té hladové stravy.“ ⁶Hospodin poslal proto na lid jedovaté hady. Ti uštkli lid, takže mnozí Izraelité zemřeli. ⁷Lid přistoupil k Mojžíšovi a řekl: „Zhřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě. Modli se k Hospodinu, aby od nás

ty hady odvrátil.“ Mojžíš se tedy za lid modlil. ⁸Hospodin řekl Mojžíšovi: „Udělej si jedovatého hada a vztyč ho na kůl; každý uštknutý, když se na něj podívá, zůstane naživu.“ ⁹Mojžíš zhotovil měděného hada a připevnil ho na kůl. A když se ten, koho uštkl had, podíval na měděného hada, zůstal naživu.

Nm 27,15-23 (Plakát 81)

¹⁵Mojžíš promluvil k Hospodinu: ¹⁶„Ať Hospodin duchů všech tvorů ustanoví nad tímto společenstvím muže, ¹⁷který by před nimi vycházel a vcházel a který by je vyváděl i uváděl, aby Hospodinovo společenství nebylo jako ovce bez pastýře.“ ¹⁸Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vezmeš Nunova syna Jozua, muže, v němž je duch, a vlož na něho ruku, ¹⁹postavíš ho před kněze Eleazara i před celé společenství a před nimi mu dáš své pověření. ²⁰Předáš mu část své důstojnosti, aby ho celé společenství Izraelitů poslouchalo. ²¹Bude se stavět před kněze Eleazara a ten se bude za něho před Hospodinem dotazovat na rozhodnutí pomocí urim. Na jeho příkaz budou vycházet a na jeho příkaz budou vcházet, on a s ním všichni Izraelité, celé společenství.“

²²Mojžíš udělal, jak mu Hospodin nařídil. Vzal Jozua a postavil ho před kněze Eleazara a před celé společenství, ²³vložil na něho ruce a dal mu pověření, jak o tom mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

Dt 4,15-20 (Plakát 82)

¹⁵Dbejte na sebe pozorně! Vždyť v ten den, kdy k vám Hospodin, váš Bůh, mluvil z ohně na Chorebu, jste neviděli žádnou podobu. ¹⁶Nezkazte se a nedělejte si jako modlu podobu čehokoli, znázornění mužství nebo ženství, ¹⁷znázornění nějakého zvířete, které je na zemi, znázornění nějakého okřídleného ptáka, který létá po nebi, ¹⁸znázornění něčeho, co se plazí po zemi, znázornění nějaké ryby, který je ve vodách pod zemí. ¹⁹Jinak bys mohl pozvednout své oči k nebi, spatřit slunce, měsíc a hvězdy, celý nebeský zástup, a nechat se svést, klanět se jim a sloužit těm, které Hospodin, tvůj Bůh, přidělil všem národům pod celým nebem. ²⁰Avšak Hospodin se vás ujal a vyvedl vás z tavicí pece, z Egypta, abyste byli jeho vlastním lidem, jak je tomu dnes.

Dt 11,18-21 (Plakát 83)

¹⁸Uložte si tato má slova do srdce a do duše. Přivažte si je jako znamení na ruku a ať jsou jako pásek mezi vašima očima. ¹⁹Naučíte jim své syny tím, že o nich budeš mluvit, když budeš přebývat doma i když budeš na cestách, když budeš uléhat a vstávat. ²⁰Napíšeš je na veřeje svého domu a na své brány, ²¹aby bylo všech dnů i dnů vašich synů tolik jako dnů nebe nad zemí – v té zemi, o níž Hospodin, váš Bůh přísahal vašim otcům, že jim ji daruje.

Dt 12,2-7 (Plakát 84)

²Úplně zničíte všechna místa, na kterých národy, jež si podrobíte, sloužily svým bohům na vysokých horách, na výšinách či pod každým zeleným stromem. ³Rozboříte jejich oltáře, roztříštíte jejich posvátné sloupy, spálíte jejich posvátné kůly, povalíte sochy jejich bohů a jejich jméno z toho místa vymažete.

⁴Pro Hospodina, svého Boha, nic takového neuděláte, ⁵ale budete vyhledávat místo, které si vyvolí Hospodin, váš Bůh, ze všech vašich kmenů, aby tam dal přebývat svému jménu; tam budeš přicházet. ⁶Tam budete přinášet své oběti zápalné a děkovné, desátky, dary obětované pozdvihováním, oběti spojené se sliby i dobrovolné, prvorozené kusy svého skotu i bravu. ⁷Tam budete jíst před Hospodinem, svým Bohem, a vy i váš dům se budete radovat ze všeho, čeho jste dosáhli svým přičiněním a v čem ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal.

Dt 14,22-23 (Plakát 85)

²²Každý rok odvedeš desátek z veškeré úrody své setby, z toho, co vzejde na poli. ²³Před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které si vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno, budeš jíst desátek ze svého obilí, vína a oleje i prvotiny svého bravu a skotu, aby ses po všechny dny učil bát se Hospodina, svého Boha.

Dt 32,1-43 (Plakát 86, 87, 88, 89)

¹Slyšte, nebesa, chci mluvit; ať naslouchá země slovům mých úst!

²Ať jako déšť kane má nauka, ať jako rosa stéká můj výrok, jako kapky na rostliny, jako krůpěje na travu.

³Hospodinovo jméno chci vzývat, vzdejte čest našemu Bohu!

⁴On je Skála. Jeho dílo je dokonalé, neboť všechny jeho cesty jsou spravedlivé. Bůh je věrný, nestrpí bezpráví, je spravedlivý a přímý.

⁵Pro své zvrhlosti už nejsou jeho syny, zkazilo se mu pokolení zlé a zvrácené.

⁶Takto odplácíte Hospodinu, lide pošetilý a nemoudrý? Není on tvým otcem, který tě stvořil? On tě učinil a poskytl ti oporu.

⁷Pamatuj na dávné dny, uvažuj o létech mnohých pokolení! Ptej se svého otce, a oznámí ti, ptej se svých starců, a řeknou ti:

⁸Když Nejvyšší vykazoval národům jejich dědičný majetek, když rozděloval syny Adamovy, stanovil hranice národů podle počtu Izraelitů;

⁹neboť Hospodinovým podílem je lid jeho, Jakub je dědičný jeho úděl.

¹⁰Našel ho v pusté zemi, v místě hrůzy, kde vyjí divoká zvířata, obklopil ho péčí a staral se o něj, střežil ho jako zřítelnici oka.

¹¹Jako orel bdí nad svým hnízdem, vznáší se nad svými mláďaty a rozprostírá své perutě, tak ho vzal a nesl na svých křídlech.

¹²Hospodin sám ho vedl, nebyl při něm cizí bůh.

¹³Přivedl ho na výšiny země, živil ho polními plody, kojil ho medem ze skály a olejem z křemene skal,

¹⁴kravským máslem, ovčím mlékem a tukem jehňat, bašanských beranů a kozlů, nadbytkem pšeničné mouky; pil jsi víno, krev hroznů.

¹⁵Ješurun ztučněl a začal vzdorovat, ztučněl jsi, ztloustl a nasytil se. Ješurun opustil Boha, který ho stvořil, pohrdl Skálou své spásy.

¹⁶Cizími bohy vyvolávali jeho žárlivost, ohavnostmi jeho hněv.

¹⁷Obětovali zlým duchům, kteří nejsou Bůh, bohům, které neznali, novým bohům, kteří přišli nedávno a kterých se vaši otcové neobávali.

¹⁸Na Skálu, která tě zplodila, jsi zapomněl, opustil jsi Boha, který tě zrodil.

¹⁹Hospodin to viděl a zavrhl je, rozhněval se na své syny a dcery.

²⁰Řekl: „Skryji před nimi svou tvář, uvidím, co se s nimi stane, neboť je to zvrácené pokolení, synové, v nichž není věrnost.

²¹Popudili mě k žárlivosti kvůli tomu, co není bohem, rozhněvali mě svými modlami. Já je tedy popudím k žárlivosti kvůli těm, kdo nejsou národem, kvůli pošetilemu lidu je rozhněvám.

²²Mým hněvem se totiž vznítí oheň, spaluje až do nejhlubšího podsvětí, pohltní zemi a její plody, spálí základy hor.

²³Zahrnu je zlem, vystřílím proti nim své šípy.

²⁴Budou vyčerpáni hladem, zničení nakažlivou nemocí a hořkým morem. Vydám je zubům divokých zvířat a jedovatým plazům v prachu.

²⁵Zvenčí dolehne meč a zevnitř útlak na mládence i pannu, na kojence i šedivého muže.

²⁶Řekl jsem: Jako prach bych je rozprášil, památku na ně bych zahladil mezi lidmi,

²⁷kdybych se neobával drzosti nepřítele, kdyby mnou nepohrdli jejich protivníci. Mohli by totiž říci: Naše moc zvítězila, nebyl to Hospodin, kdo udělal to všechno.

²⁸Vždyť je to lid zbavený rozumu, není prozíravý.

²⁹Kdyby byli moudří, prohlédli by to, porozuměli by své budoucnosti.

³⁰Jak by mohl jeden pronásledovat tisíc, jak by mohli dva zahnat deset tisíc, kdyby je neprodala jejich Skála a Hospodin je neopustil?

³¹Jejich skála není jako Skála naše, tak usuzují naši nepřátelé.

³²Neboť jejich réva pochází z révy sodomské a z gomorských vinic; jejich hrozny jsou jedovaté, jsou to hrozny trpké.

³³Jejich víno je hadí jen, prudký jed zmijí.

³⁴Není to snad uloženo u mne, zapečetěno v mých zásobárnách?

³⁵Mně náleží odplata a náhrada v době, kdy zakolísají jejich nohy, neboť blízký je den jejich zkázy, rychle přijde osud jim stanovený.“

³⁶Neboť Hospodin se ujme práva svého lidu, smiluje se nad svými služebníky. Uvidí totiž, že ruce jsou zemdlené a že je veta po zajatém i zanechaném.

³⁷Řekne: „Kdepak jsou jejich bohové – skála, na níž hledali útočiště?

³⁸ti, kteří jedli tuk jejich obětí a pili víno jejich úliteb? Ať povstanou a pomohou vám, ať se stanou vaším úkrytem.

³⁹Podívejte se, že já, jen já jsem, mimo mne není jiný bůh, já usmrcuji a já oživuji, když udeřím, také uzdravím, nikdo z mých rukou nevytrhne.

⁴⁰Pozvedám svou ruku k nebi a říkám: Já žiji navždy.

⁴¹Jestliže naostřím svůj blýskavý meč a prosadím spravedlnost, pak se pomstím svým nepřátelům, odplatím těm, kdo mě nenávidí.

⁴²Své šípy napojím krví zabitých a zajatých, můj meč bude požírat maso nejvyššího vůdce nepřátel.“

⁴³Zaplesejte, národy, nad jeho lidem, neboť on pomstí krev svých služebníků a odplatí svým protivníkům, usmíří zemi svého lidu.

Dt 33 (Plakát 90)

¹Toto je požehnání, kterým požehnal Mojžíš, Boží muž, Izraelity před svou smrtí:

²Řekl: „Hospodin přišel ze Sinaje, vzešel jim ze Seiru, zazářil z pohoří Paran, vystoupil z desetitisíců svatých, po jeho pravici jim planul oheň Zákona.“

³Miluješ národy. Všichni svatí jsou v tvé ruce, vrhli se ti k nohám, pozvednou je tvá slova.

⁴Zákon nám přikázal Mojžíš, je vlastnictvím Jakubova společenství.

⁵V Ješurunovi povstal král, když se shromáždili vůdci lidu spolu s izraelskými kmeny.

⁶„Ať žije Ruben, ať nevymře, i když bude nepatrný počet jeho mužů.“

⁷Toto řekl o Judovi: „Slyš, Hospodine, Judův hlas, přiveď ho k jeho lidu. Svýma rukama ať se brání, pomáhej mu proti jeho protivníkům.“

⁸O Levim řekl: „Tvé tummim a tvé urim náleží muži, který je ti věrný, neboť jsi ho zkoušel v Masse a přel ses s ním u vod Meriby,

⁹který řekl o svém otci a o své matce: Neviděl jsem ji, na své bratry se neohlížel a své syny neznal. Oni dbají na tvá slova a bdí nad tvou smlouvou,

¹⁰učí Jakuba tvým ustanovením a Izraele tvému zákonu, přinášejí před tebe kadidlo a celopal na tvůj oltář.

¹¹Požehnej, Hospodine, jeho sílu, přijmi dílo jejich rukou; zlom kyčle těch, kdo proti němu povstávají, aby už nevstali.“

¹²O Benjamínovi řekl: „Hospodinův miláček ať u něho přebývá v bezpečí. Hospodin ho bude střežit každý den, on pak bude přebývat mezi jeho rameny.“

¹³O Josefovi řekl: „Hospodin žehná jeho zemi tím nejlepším z nebo, rosou i vodou z hlubin, ležící pod zemí,

¹⁴nejlepším výnosem slunce a nejlepšími plody měsíce,

¹⁵znamenitostí pradávných hor a tím nejlepším z věčných pahorků,

¹⁶nejlepším, co má země a čeho je plná. Zalíbení toho, jenž přebývá v keři, ať sestoupí na hlavu Josefa, na temeno zasvěceného mezi bratry.

¹⁷Je jako prvorozený být, patří mu sláva, jeho rohy jsou rohy buvolí, jimi porazí všechny národy až do končin země. To jsou desetitisíce Efraimovy a tisíce Manasesovy.“

¹⁸O Zabulonovi řekl: „Raduj se, Zabulone, ze svých výprav; raduj se, Isachare, ve svých stanech.

¹⁹Svolají národy na horu a budou tam přinášet spravedlivé oběť, neboť budou sát bohatství moří a poklady ukryté v písku.“

²⁰O Gadovi řekl: „Požehnaný, kdo rozšiřuje Gadův prostor; Gad číhá jako lev, trhá paži i hlavu.

²¹Vyhlédl si prvotinu, neboť tam byl ukryt podíl velitele; přišel s vůdci lidu, vykonal Hospodinovu spravedlnost a jeho ustanovení nad Izraelem.“

²²O Danovi řekl: „Dan je mladý lev, vyrazí z Bašanu.“

²³O Neftalim řekl: „Neftali je nasycen zalíbením a naplněn Hospodinovým požehnáním. Zaber moře i jih.“

²⁴O Ašerovi řekl: „Ašer je nejpožehnanější ze synů, ať je oblíbený u svých bratrů, ať omývá svou nohu v oleji.

²⁵Ať jsou tvé závory ze železa a bronzu, tvé síly ať je jako tvých dnů.

²⁶Nikdo není jako Ješurunův Bůh, který jezdí po nebi, aby ti pomohl; jeho vznešeností jsou oblaka,

²⁷dávný Boží příbytek, na věčných pažích. Vyhnal před tebou nepřitele a řekl: Znič ho!

²⁸Izrael se usadil v bezpečí, Jakubův pramen odděleně v zemi obilí a vína, jejíž nebesa vydávají rosu.

²⁹Jsi blahoslavený, Izraeli. Kdo je jako ty, lid zachráněný Hospodinem? On je štítem tvé pomoci, mečem tvé chlouby. Tvoji nepřátelé se před tebou hrbí, ty však chodíš po jejich výšinách.

Dt 34 (Plakát 91)

¹Mojžíš vystoupil z Moabských stepí na horu Nebo, na vrchol Pisgy, který je naproti Jerichu. Hospodin mu ukázal celou zemi: Gilead až k Danu, ²celou zemi Neftali, zemi Efraim a Manases, celou zemi Judovu až k Západnímu moři, ³Negeb, okruh planiny Jericha, města palem, až k Soaru. ⁴Hospodin mu řekl: „To je ta země, o níž jsem přísahal

Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi: 'Dám ji tvému potomstvu.' Ukázal jsem ti ji, ale nevstoupíš do ní." ⁵A Mojžíš, Hospodinův služebník, tam zemřel v moabské zemi podle Hospodinova slova. ⁶Byl pohřben v údolí v moabské zemi naproti Bet-Peoru, ale nikdo až dodnes nezná jeho hrob. ⁷Mojžíšovi bylo sto dvacet let, když zemřel. Jeho oči nezeslábly, jeho životní síla nezmizela. ⁸Izraelité oplakávali Mojžíše na Moabských stepích třicet dní. Potom skončila doba nářku a smutku nad Mojžíšem. ⁹Nunův syn Jozue byl plný ducha moudrosti, neboť Mojžíš na něho vložil své ruce. Izraelité ho poslouchali, a tak plnili příkaz, který dal Hospodin Mojžíšovi. ¹⁰V Izraeli už nepovstal prorok, jako byl Mojžíš, jemuž se dal Hospodin poznat tváří v tvář. ¹¹Kolik bylo znamení a divů, jimiž ho pověřil Hospodin, aby je vykonal v egyptské zemi na faraonovi, na všech jeho služebnících a na celé jeho zemi! ¹²Co všechno představovala mocná ruka a co všechno velké děsivé skutky, které vykonal Mojžíš před očima celého Izraele!